XXXIV. ÉVFOLYAM, 20. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1978. MÁJUS 18.

Ludas Matyi



Szür-Szabó József rajza



KEDVES LUDAS!

FŰTÉSFELELŐS VAGYOK

Úgy bizony, de igen ám! Aki azt hiszi, hogy ezt dicsekvésből kiáltom világgá, jól hiszi.

Mert fűtésfelelős nem lehet akárki. Arra nagyfokú rátermettség kell, valamint ész, erő és oly szent akarat, már mint a kedves lakótársak akarata.



Igen, kérem, nagy rang ez, és dicsőség, meg minden, és — magunk között szólva — semmi munkát nem igényel, hiszen a házunk központi fűtését a kerületi IKV „üzemelteti” — ha nem is ingyen.

Nekem legfeljebb annyi a dolgom, hogy ha elfogy a tüzelő, „odaszólok” az arra illetékesnek, akit 8—10 telefonnal el lehet érni. A többi már az ő dolga, hiszen — mint mondám — a mi központi fűtésünket a kerületi IKV „üzemelteti”.

No, igen, ha nem jön a tüzelő, akkor újra „odaszólok”, majd ismét, és megint. Akkor azonban már jön... a kerületi IKV illetékese, és ellenőrzi, hogy csakugyan elfogyott-e a tüzelő, hiszen ő a felelős érte, ő az „üzemeltető”, mi csak fizetjük, és előfordulhat, hogy én — mint fűtésfelelős visszaélek a hatalmammal, — mániákus gyűjtőszenvedéllyel fölhordtam a tüzelőt a lakásomba, és a ládafiában rejtegetem. Meg arra is volt példa, hogy a fűtésfelelős rántott kokszot reggelizik, és reszelt gyújtóst ebédel.

Az ellenőrzés megtörtént, az illetékes megbizonyosodott róla, hogy másnapra már nincs tüzelőnk, tehát intézkedik sürgősen.

Én pedig ülök a babéraimon, meg a fűtésfelelősi dicsfényben, amihez nem kell semmit tennem, hiszen — mint mondám — a fűtésünket a kerületi IKV „üzemelteti”, csupán...

Másnap délelőtt kell fölhívnom az igazgatót, vagy a helyettesét, vagy valamelyik éppen elérhető „fejest”, aki — legalább ő sem unatkozik — nyomban cselekszik.

Egy-két órán belül — mielőtt még megfagynánk — már itt a tüzelő, és én csak nézem páholyból a szállítást, hiszen — mint az elmondottakból kiderül — a mi központi fűtésünket a kerületi IKV „üzemelteti”.

Most már tetszenek érteni, hogy fűtésfelelősnek lenni, sej-haj jó, nem kerül az többe nekem évente két-háromszáz forintnál, negyven-ötven óra elfoglaltságnál, és néhány tucat Andaxinnál, hiszen házunk központi fűtését a kerületi IKV „üzemelteti”.

Mire ezek a sorok megjelennek, már vége a fűtési idénynek. Nem is tudom, hogy mi lesz velünk, hiszen a napot nem a kerületi IKV „üzemelteti”.

Sólyom László

ZÁRÓRA — KÉT ÉVE



Kőbányán, a Pongrác út 17-ben, a H-épületben, önkiszolgáló közért működött. Lassan két esztendeje, hogy bezárt. Állítólag megsülylyedt, életveszélyessé vált az épület.

Telt-múlt az idő. A vásárlók minden fórumot igénybe vettek, ahol csak panaszukat hallathatták. Nem is eredménytelenül. A környéken nyitottak egy icipici boltocskát, amely jóval több a semminél: tej, péksütemény megtalálható benne, de felvágott, mosópor, mirelite áru már kevésbé. Mit tehet a háziasszony? Gyalogol. Bevásárló körútját megnyújtja és ha ebbe nagyon elfárad, akkor levelet ír a Ludas Matyinak. Tőlünk kéri, nézzünk utána: mikor bontják már a régi közértet és mikor építenek a helyén újat? Mert „törpe-boltot” mindenki csak ideiglenes megoldásnak tekinti. Megkérdeztük a Kőbányai Közért Vállalatot, válaszuk: az épület az IKV-é, ha rendbe hozza, az üzlet ismét árusít. Az IKV érdeklődésünkre elmondta, hogy tanácsi beruházást igénylő nagy munkáról van szó. A X. ker. Tanács statikai és felújítási terveket készittetett. Eszerint: nem bontják le a régi közértet, hanem az év végéig felújítják. Már csak egyetlen szakvéleményre várnak és kezdődhet a munka. Kivitelező: a Kőbányai Építő Szövetkezet.

Olvasóinknak megígérjük: az építkezés menetét figyelemmel kisérjük. Reméljük, december táján, önkiszolgáló kosárral kezünkben, az első vásárlók között lehetünk.

(f. i.)

AZ INTIM ÜGY HEPIENDJE

A Ludas Matyi megtisztelt azzal, hogy helyet adott Intim ügy címmel írt panaszomnak, amelyben a Habselyem Kötöttárugyár bizonyos diszkrét férfi-fehérneműjével történt balszerencsés találkozásomat adtam elő. Ezért kötelességemnek érzem, hogy értesítsem a lapot: röviddel soraim megjelente után telefonon felhívott egy női hang, amelyet akkor, amikor e jelzőnek még elismerő csengése volt, *bájosnak* mondottak. Egyfelől elnézést kért a gyár nevében a nyilván elszabott termékért, amivel messzemenően megbékített. Másfelől a szükséges méreteim felől érdeklődött, amivel messzemenően zavarba hozott, noha a jószándék úgyszólván kézzelfoghatónak bizonyult.

A kicserélt „terméket” kísérő levelet már férfi írta a ferfihoz. A Habselyem Kötöttárugyár minőségellenőrző osztályvezetője igazolta benne, hogy a megtekintett alsónemű valóban nem felelt meg az előírásnak, s ezért „az ügy felülvizsgálata folyamatban van.” Annál is inkább, mert észrevételem



„egybeesett a Verseny Áruház ilyen jellegű bejelentésével.”

Istenem, egy egész áruház, ugyanabban az alsóban versenyzett velem...! Ha ezt tudom, meg se szólalok. Mint a Hódiköt, amelyet szintúgy említettem volt levelemben. Ő hallgat, s bölcs marad.

Vagy lehet, Hódmezővásárhelyre nem jár a Ludas?

Bogáti Péter

MÚZEUMI MAGÁNY

Parányi helyiség a szabadsághegyi Jókai Emlékszoba az Országos Természetvédelmi Hivatal épületében. Bizony nem lenne kívánatos, ha a látogatók egymás sarkát taposnák itt. Ha nem lenne mód a nyugodt szemlélődésre, a kiállított anyag alapos megtekintésére a sürgető könyökölőktől. Szerencsére nem így áll a dolog. Nagyon ügyes megoldást találtak ki, hogy a látogatók száma ne lépje túl az optimálist.

A kertkapunál hatalmas tábla hívogat: Hivatali terület, idegeneknek bent tartózkodni tilos! S alatta egy félméternyi nylonba csomagolt fehér papíron nyíl és szöveg: Jókai Emlékszoba. Telitorkú tiltás és bizonytalan hívó mozdulata a kisujjnak.

Az emlékszobát gondozó nénin egyre jobban elhatalmasodik a magány érzése, ha értene hozzá, nyugodtan vállalhatna bedolgozást valamelyik háziipari szövetkezetbe.

Eljátszom a gondolattal, hogy Jókai megjelenik és leül az asztalához a kéziratpapír elé. Kis idő múlva felsóhajt: ha egykor is ilyen háborítatlanul lehetett volna itt dolgozni! Hej, ha ezt tudtad volna biztosítani nekem, Laborfalvi Róza!

Átányi László

AZ ELTŰNT SZIMPLA NYOMÁBAN

— Jól hallottam, szimplát kért? Már fél éve vagyok itt, de először hallok ilyen rendelést — méltatlankodott a felszolgáló az eszpresszóban és úgy mért végig, mintha részeg vagy bolond lennék.

Még három helyen próbálkoztam, mindenütt ugyanez a válasz:

— Csak duplánk van.

A szimpla tehát eltűnt. Vajon miért?

Felvilágosítást kértem a Belkereskedelmi Minisztériumtól. A válasz:

— Érvényes még a rendelkezés, hogy szimplát is kötelező felszolgálni. A vendéglátóipari vezetők jelentései szerint azonban a vendégek 90—95 százaléka csak duplát igényel. Ez ösztönözte a vendéglátóipart a szimpla beszüntetésére. Ezért szerepel az ártáblázaton csak ennyi: kávé 4, 4,60 vagy 5 forint. A közeljövőben érvénybe lép rendelkezésünk, amelyben kötelezzük a vendéglátóipart, hogy feltűnő helyen ismertessék a dupla és a szimpla árát.

Vajon csakugyan ilyen szimpla lesz a szimpla visszatérése?

(sti)

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

SZEGÉNY KISMAMA PANASZAI

A vállalatunkat érintő cikkek egy részére (Ludas 10. és 13. sz.) a választ már megkapták. Ami a továbbiakat illeti: a Taurus Gumiipari Vállalat az angol szabvány alapján készíti a csecsemőnadrágot műanyag fóliájából, ezért az angol számozást alkalmazza. A műanyag nadrágok méretjelölése eltér ugyan, de kivétel nélkül mindegyiken szerepel az is, hogy hány kg-os csecsemőnek jó. A Dani műanyag pelenkázó minőségét a KERMI többször vizsgálta és kifogástalannak találta. A Chicco orrjárat-tisztító importját évről évre növeljük, 1978-ra a tavalyi tétel dupláját hozzuk be, nagyobb tételt rendeltünk az NDK-ból is, előreláthatólag május végére várható az áru. Orr- és fültisztító pálcikákból nem lehet az igényeket kielégíteni, az import sem elegendő, mert igen sokan kozmetikai célra (szemkikészítés stb.) használják. A Chicco vízáteresztő pelenka mennyiségét még az idén kiegészíti a kifogástalan minőségű magyar gyártmány. A Mister Baby műanyag cumisüveget a Chicco műanyag etetőkanalas cumisüveg pótolja. Vállalatunk egyik elsőrendű célja: folyamatos ellátást biztosítani csecsemőgondozási cikkekből, de importlehetőségeink sajnos korlátozottak. Kezdeményezzük, hogy e korszerű cikkekből a gyártás itthon is meginduljon.

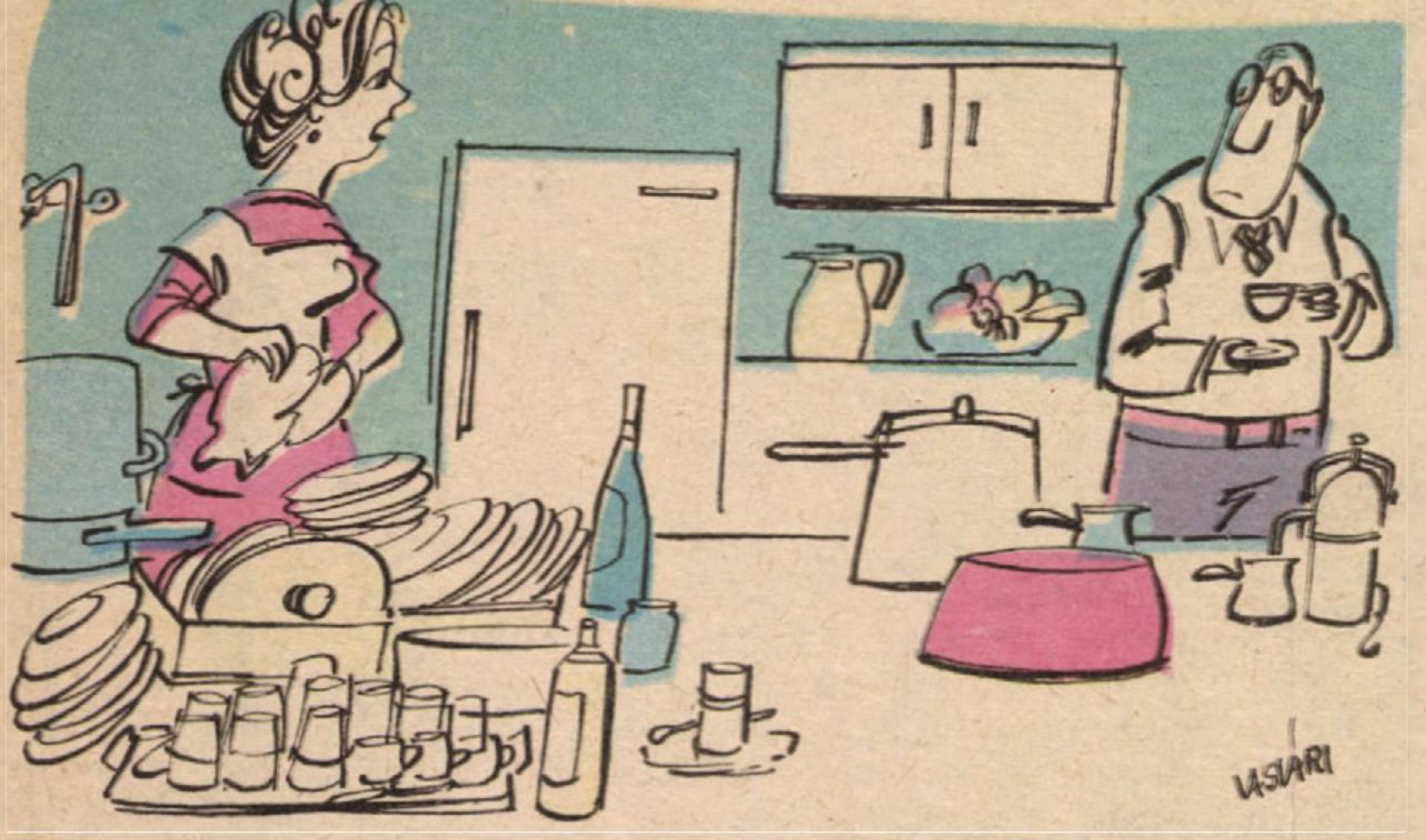
Ungárné
Vegyianyag Kereskedelmi Vállalat

RAKJON RENDET A MÉLYÉPÍTŐ

Fenti című közleményükre (Ludas, 12. sz.) válaszoljuk: a Mélyépítő Vállalatnak engedélyeztük közterület használatát a Szerémi úton, anyagtárolásra és felvonulásra. A Hengermalom út melletti betonútra történt föld- és sárfelhordásban a Mélyépítő V. nem marasztalható el. A környéken még folynak az építkezések, az ehhez szükséges anyagszállítást ezen az útvonalon bármelyik vállalat tehergépkocsija lebonyolíthatta. A közérdekű munkákra tekintettel az ott lakók megértését és a munkálatok befejezéséig szíves türelmüket kérjük.

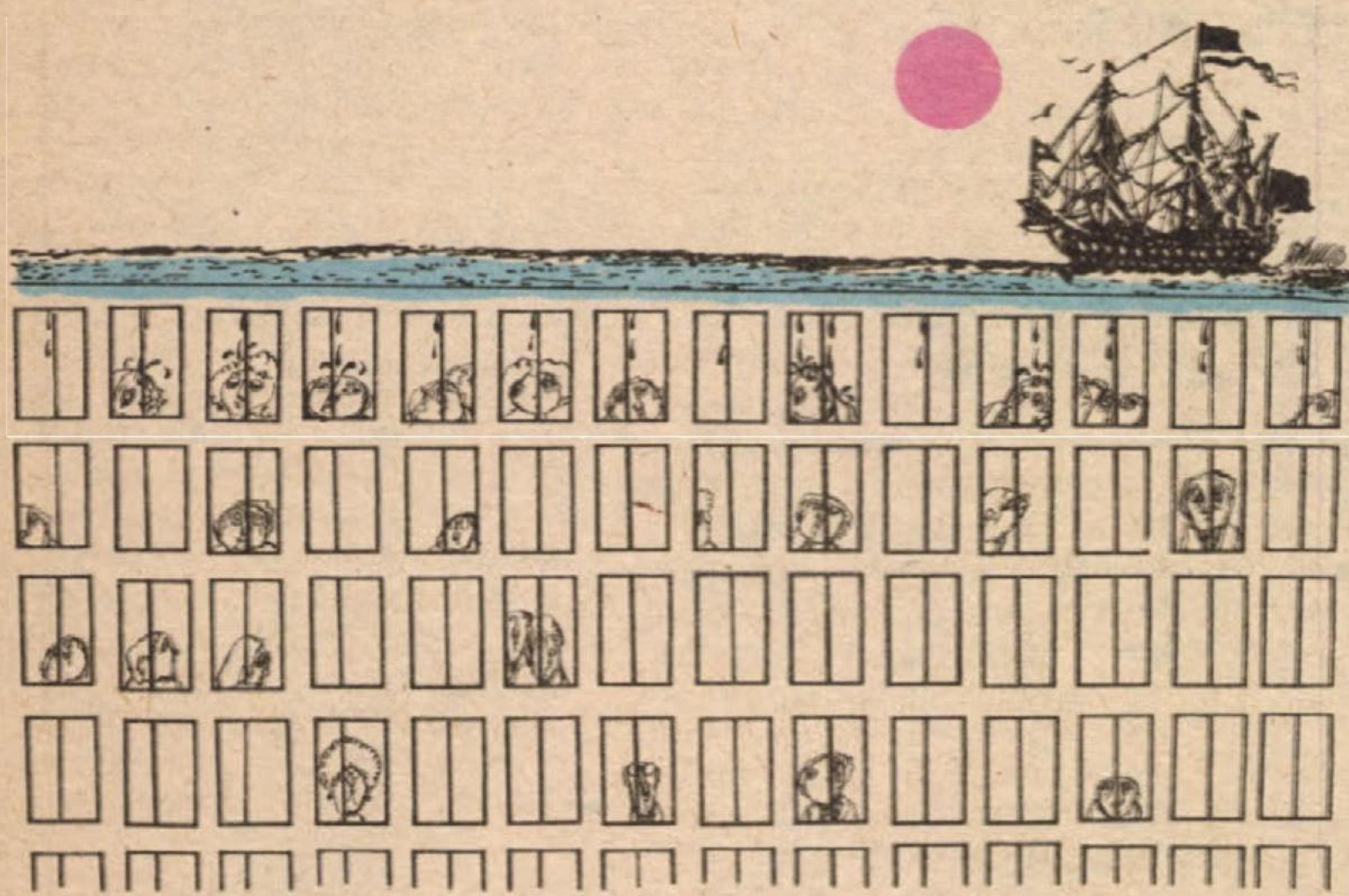
Horváth Árpád
XI. ker. Tanács VB Műszaki Osztály

NŐI DOLGOK



— Az a szerencséd, hogy nem érek rá megsértődni! . . .

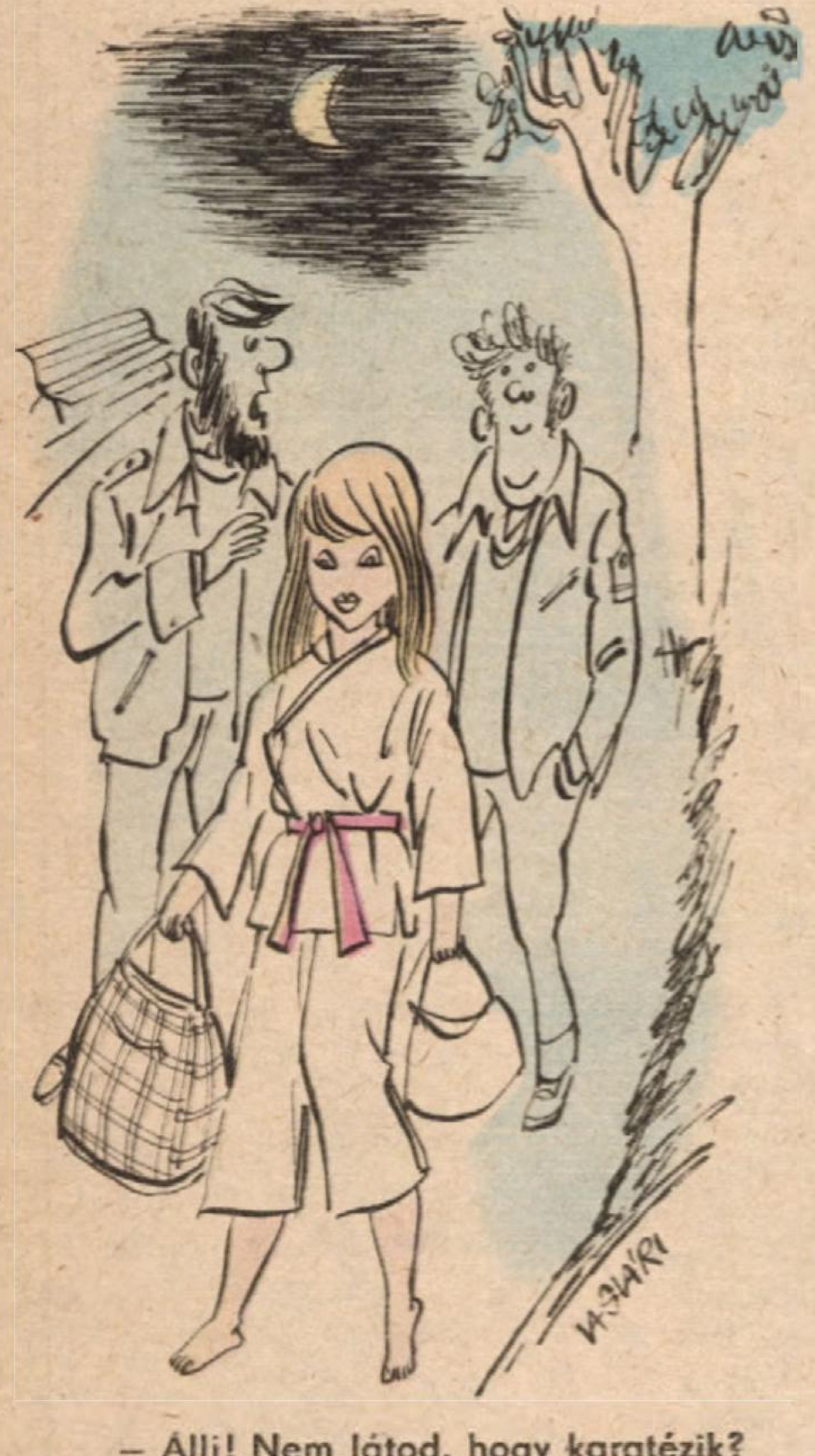
TETŐBEÁZÁS



KÁLVÁRIA

Tót Gyula rajza





— Állj! Nem látod, hogy karatézik?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Párizsból érkezett:
Gyönyörű, fiatal, vörös hajú asszony jelenik meg az ismert nőgyógyász rendelőjében. Az orvos bevezeti a rendelőbe s így szól:
— Tessék levetkőzni, hölgyem, azonnal meg fogom vizsgálni.
— Itt vagyok, doktor úr, levetkőztem.
— Jó, akkor most sóhajtsa el a telefonszámát . . .

TALÁLMÁNYI ELTARTÁS

Amikor arról értesültem, hogy egy idősebb magyar ember feltalálta a csökkent látásúak számára a csodaszemüveget, és azt már árulják is, akkor még nem szóltam, csak bólintottam magamban. De amikor azt olvastam, hogy egy hetven-valahány éves néni csodálatos hajnövesztő szerének szabadalmát is megvásárolta egy ktsz, akkor már a szívem táján is megmozdult valami. És amikor azt láttam a televízióban, hogy egy nyolcvan évhez közel álló bácsi olyan súlyos égési sérüléseket gyógyító kenőccsel rendelkezik, ami szinte már fantasztikus, akkor megszületett bennem a nagy találmány.

Országraszóló nagy ötletem címe: TALÁLMÁNYI ELTARTÁS. Eljárásom lényege, hogy felkutatom a hazánkban élő, idős, autodidakta feltalálókat és eltartási szerződést ajánlok nekik találmányukra. Vagyis, nem fizetek nekik egy fillért sem, de életük végéig vállalom, hogy kilincselek, perelek, lótok-futok, veszekszem, kérvényezek, levelezek, szenvedek és máglyára megyek helyettük találmányuk ügyében, s akkor cserébe én öröklöm életem végéig a találmányukkal kapcsolatos összes perpatvar haszonélvezetét.

Csak attól félek, hogy ezt a csodával határos találmányomat a benyújtás után húsz-harminc évig vizsgáltatja a Találmányi Hivatal szakértőkkel, aztán majd kifüggesztik még húsz-harminc évig, hogy beleköthessen az, akinek ellenvéleménye van, miközben én vagy hatvan évig háromnégy tonna hivatalos levelet és okmánybélyeget küldözgetek az illetékeseknek egészen addig, amíg olyan szenilis öreg leszek, hogy teljesen elfelejtem a találmányomat.

De tegyük fel, hogy esetleg bürokratikus csoda történik Magyarországon, s megkapom a szabadalmat találmányomra még az életemben, aztán már nekem állna a világ, mert már el is képzelem, hogy betoppannék egy kilencvenéves vidéki nénike portájára, és rögtön a lényegre terelném a szót.

— Erőt, egészséget öreganyám! — így én.

— Szerencséd, hogy öreganyádnak szólítottál! — így ő.

— Hol van a találmány?!

— A ládafiában édes fiam, kétdecis butykosban.

Aztán remegő kézzel elővenné az örök ifjúság vizét, én pedig megkóstolnám, mert hülyeség lenne bóvlira találmányi eltartást kötni.

Majd kezdetét venné a kálvária.

Itatnám a kilencvenéves öregasszony találmányát fűvel-fával, a falu macskáival, a templom egereivel, a kocsma töltelékeivel és az egyiptomi múmiákkal, miközben a falu vénei örökifjan mosolyognák ügybuzgóságomat, főleg akkor, amikor harmincéves fejjel, az örök ifjúság vizével aktatáskámban, három év alatt hetven hivatalban nyolcvan évet öregednék, majd gutaütésben elhunynék, mint eltartó, s akkor a nénike bölcsen megjegyezné:

— Nem az én találmányomban volt a hiba!

Én pedig úgy végrendelkezném, hogy az összes találmányi eltartásomat az államra hagyom. Ezt a végrendeletet száz év múlva megtalálná valaki, s bebizonyítaná ötletem hasznosságát, szabadalmaztatná az örök ifjúság vizét, és én örök ifjú maradnék, ha újra megszületnék.

Tormai László

HIRTELENSÜLT





– Valami történt a rádióval, véletlenül jó híreket is mondott.

SÁRKÁNYREPÜLÉS A DIVAT





– Lánykorombau én egy hétre kaptam ennyi zsebpénzt, és örültem!

MŰSOR

Késhegyre menő tv-vita. Hatan ülnek az asztal mellett és szenvedélyesen egyetértenek. Mondjuk a külpolitikáról. De ez mellékes. Tulajdonképpen nem is hallgatni kell. Nézni.

Vitavezető. Liliomos aszkétaarc. Ilyennek nyomtatták Szent Imre herceget a harmincas évek hitbuzgalmi levlapjain. Az önmegtartóztató királyfi mégsem boldog a fejével, mert állandóan babrálja, mintha át akarná építeni. Ráadásul a réveteget játssza. Hogy ő nincs is ott. A távolba mereng, talán a keresztanyikára gondol, aki teniszkönyökkel fekszik a kötegyáni rendelőintézet elkülönítőjében.

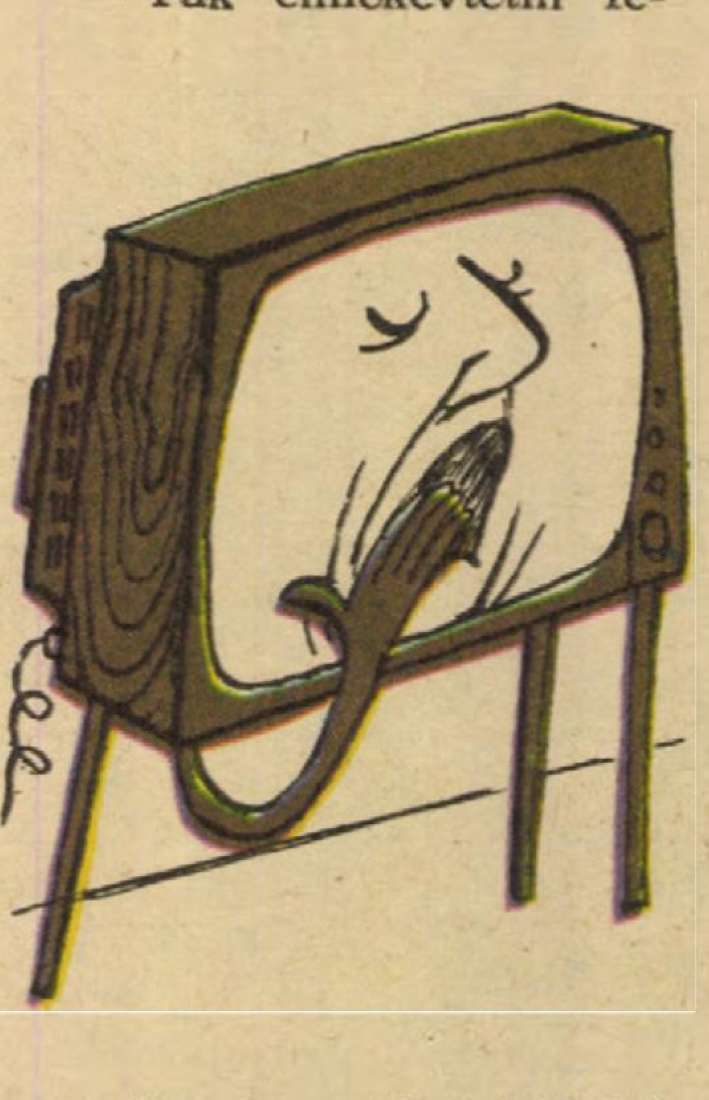
— Na és — jobb kézzel balfülcimpa-cibálás haránt szájcsücsök felé — mi a véleményetek — bal kézzel orrhegyfacsarás dugóhúzószerűen — a közelkeleti pályaudvarról — homlokklopfolás jobb hüvelykkel — izé... a közelkeleti helyzetről?

Klubtag. Klubzakón klubcímer, klubnyakon klubnyakkendő. Utóbbi, hogy legyen mit ronggyá gyűrögetni fesztelen csevej közben. A szája kulcsát avatáskor elvesztették, azóta se tudja becsukni. Emiatt nem ejti egészen tisztán az r-hangzókat. Viszont hörögve lélegzik, mint amikor gyorsvonat szalad be az alagútba.

— Kéjlek szépen, hö, ez a Cajtej nem féj a bőjébe, hö. Talán ajja gondol, hogy ami Pjetójiában sikejült neki, hö, az az ajaboknál is begyűjűzhet, hö. Szejintem já fog fajagni, hö. Sőt, be fog füjödni.

Puszinyuszi. Riadt tekintet, félárbocra eresztett bajusz, amely zárójelbe teszi az ánbitusra könyökölő metszőfogait. Ezektől a metszőfogaktól aztán már nem is Puszinyuszi, hanem inkább Pufinyufi. Emiatt néha le is kell állni a felvétellel, amíg az asszisztens megtörölgeti az optikát. Puszinyuszi könyökét a derekához szorítja, páros kézzel, függőlegesen gesztikulál, mintha örökké négykezest játszana saját magával.

— Fak emlékevtetni fe-



retnék arra, miferint Fadat a portfaidi egyetem történetprofefforai előtt if kilátáfba helyevte, hogy ifmét átruffan Jeruválembe.

Ezüstnyakkendős. Ezt a díszvendéget érdekes mechanizmus működteti. A szerkezet alapja, hogy a nyelve nem fér el a szájában. Emiatt a hegye másodpercenként megjelenik az ajkai között. Mint egy kakukkos óra túlbuzgó, rózsaszín, nem túl gusztusos, de annál pöszébb kakukkja. Picikét körülnéz odakinn, majd gyorsan visszabújik. A néző arra gondol, hogy ilyesmit az ember szájában tartani... na, ízlés dolga.

— Szok beszédnek szok az alja, hadd említszem cupán az új kairói szólászmondászt, hogy Fuad pasza nemszokára cücülni fog. Cak az a kérdész, vajon a szitten-e, vagy a bárszonyszékben.

Finom úr. A szája olyan pici és csücsöri, mintha timsóval rúzsozná. Van rajta valami élveteg tartózkodás, hogy ő aztán sok disznóságot mesélhetne a világról, ha nem szégyellné magát. Egy harmadrendű örömtanya madámja Toulouse-Lautrec áporodottabb képein. Minden szóra koppant egyet az asztalon, a kisujja eláll, nyilván utálja a többi négy ujj társaságát.

— Pálesztina nélkül minden vita csak ákádémikus. A három ádu: Áráfát, Áráfát és Áráfát...

Óriásbébi. Nagy fej. Sőt, kopasz is, kerek, fényes meg piros. Mint egy május elsejei luftballon. Mauthner Ödön árulta ilyen paradicsomok magvait kis staneclliban, rá volt nyomva: „Rubin kolosszus". Rubin kolosszus merőben újat és meglepőt produkál. Valamelyik ujját örökké a szájában tartja és minden sziszegő hang előtt füttyent egyet.

— Jellem-*fütty*-ző dönté-*fütty*-seket ho-*fütty*-zott I-*fütty*-zrael hadbíró-*fütty*-sága...

A vitavezető álmatag mozdulattal leinti a rubin kolosszust és unott ménkű módján más témába vág.

— Na és — fülpiszkatúra kisujjal — mi a helyzet — búbtapicskálás telitenyérrel — a Lehel piacon — bütyökszopogatás — izé... a Közös Piacon?

És Benedek bácsira gondol, aki váltóőr Püspökladányban.

Miért mondják, hogy nincsenek igazán jó vidám műsorok a tv-ben...?

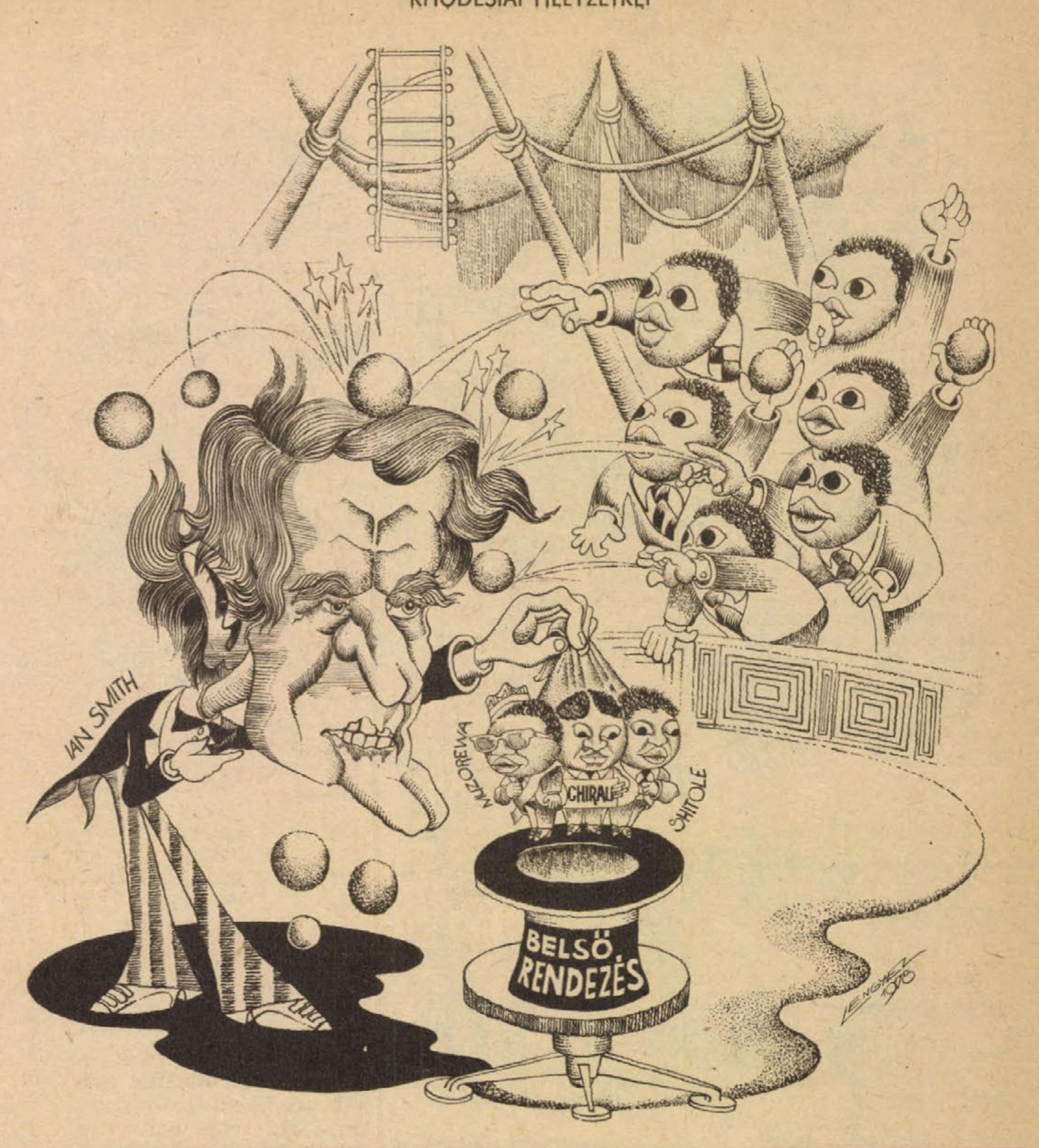
Peterdi Pál

ÁLLATOK A LAKÁSBAN

Fülöp György rajzai



RHODESIAI HELYZETKÉP



HOGYAN HALLGASSUNK SZÉPEN, MAGYARUL?

Nem is olyan könnyű szépen beszélni. Nem is olyan könnyű szépen beszélni — és magyarul. Ismernünk kell a magyar nyelv szabályait: hova tegyük a hangsúlyt, hogyan szerkesszük meg a mondatainkat stb. (Ebben a satöbbiben minden benne van.) Sajnos, a legtöbb ember csúnyán beszél: énekel vagy felkapja a szavak végét, hogy csak két jellemző példát említsek. A nyelvészek azonban lelkiismeretes szorgalommal segítenek nekünk, oktatnak minket.

Én most arról szeretnék írni, hogyan hallgassunk szépen és szabatosan. Tapasztalataim szerint ugyanis mindenki beszél. Mindenki és mindenkor. Reggeltől estig. Ha van mondanivaló, ha nincs. Ha kíváncsiak vagyunk rá, ha nem. Munkaidőben és munkaidőn kívül. Télen, tavasszal, nyáron, ősszel. Beosztástól függetlenül. Beszélünk és beszélünk. Fülekbe, mikrofonba és kamera előtt.

Ó, borzalom!

Tanuljunk meg végre hallgatni is. Magyarul. Magyarosan.

A magyar ember úgy hallgat, hogy — ellentétben az indonorvég népekkel — nem nyitja ki az orra alatt levő nyílásszerkezetet, amely arra való, hogy ott kijöjjön a hang, amelyből szavakat lehet képezni. Lehet, de nem muszáj.

A magyar ember — ha nem beszél — a ki nem mondott szavak elejére, közepére és — akkor már teljesen mindegy! — a végére teszi a hangsúlyt, amelyet természetesen nem lehet hallani.

A délnyugati papatónok úgy hallgatnak, hogy közben lehunyják a szemüket. Néha el is alszanak. A civilizált ember nyitott szemmel is tud hallgatni. Sőt! Tud értelmesen nézni is, anélkül, hogy szólásra nyitná a száját. (Néhány példa: a szeme minden elárult, beszédes szeme volt stb.)

A magyar ember nem mond semmit, amikor nem mond semmit. (Kivételek: az újságírók és egyes riportalanyok.) Aki szépen, magyarul akar hallgatni, az ügyeljen arra, hogy rövid és hosszú csendek váltogassák egymást, mert így szép, így elegáns, de közben se dumáljunk.

Hallgatás közben kerüljük az idegen szavakat és kerüljük a magyar szavakat is. Továbbá ne mondjuk azt, mert az germanizmus. Mondjuk helyette inkább azt, illetve ne mondjunk helyette semmit. Az legalább magyarul hangzik.

Ha nem kérdezünk vagyis nem kérdőmondatról van szó, hanem semmilyenről, akkor ne felejtsük el, hogy a mondat végére nem kell kitenni a kérdőjelet.

A hallgatáskor csend képződik, amely egyre ritkább a fejlett népeknél. Sajnos. Pedig jótékony hatású. Pihenteti az agyat és a szájmozgató izmokat.

Javaslat: ha nem fontos, akkor nagyon fontos, hogy ne beszéljünk. De nem mindegy az, hogyan beszéljünk.

Hallgassunk szépen, magyarul.

Mikes György

VALÓDI ÁLHÍREK

Az Irasz és Bagabu közötti harcok negyvenedik napján a Biztonsági Tanács nyomására végre tárgyalóasztalhoz kényszerültek az érintett felek. Tudósítóink jelentése szerint Irasz és Bagabu erről mit sem sejtve tovább küzd a végső győzelemért.



A közművelődési program keretein belül szombaton került sor az évad legnagyobb sikerű rendezvényére a Népstadion Galériában. Mintegy hatvanötezren tekintették meg Kropacsek III. kiállítását.



Ma hajnalra virradóan Kislátó községből ismeretlen tettesek elrabolták Kossuth Lajos köztéri szobrát. Feltételezett személyleírás: körszakáll, bajusz, oldalrafésült haj, talapzatán címer. Előfordulási helyei: pályaudvarok, csaták, országgyűlések környéke.



Az országos méretű építkezések nem csupán az építőknek, hanem a régészeknek is sok munkát adnak. Legfrissebb értesüléseink szerint megtalálták régi dicsőségünket az éji homályban. Az illetékesek ez úton kérik a jogos tulajdonosokat, hogy mihamarább vegyék át darabjait, mert fenntartásuk már így is túl sokba került.



Markó utcai tudósítónk szerint pár hétre ismét veszélyessé válhatnak a körúti aluljárók, ugyanis K. Ferenc fiatalkorú tegnap megkezdte rendes évi szabadságát. Mindössze néhány hétről van szó, addig is a belügyi szervek kérik a lakosság megértését.



A többszörösen büntetett Z. János munkanélküli kedden hajnalban vonatra szállt és Siófokra utazott. Jelentkezett a helybeli hatóságoknál, hogy politikai menedékjogot kérjen. Később már visszakozott volna, mert saját bevallása szerint az utcákon kószáló külföldiek beszéde tévesztette meg, addigra már a menedékjogot megkapta.

Tegnap zárt ajtók mögött meghitt, családias ünnepségre került sor a Biztonsági Tanácsban, azután, hogy az egyik tagállam képviselője megvétózta a döntést. A szervezet fennállása óta ez volt az ezredik vétó. A szerencsés vétózó apróbb emléktárgyakat nyert, majd boldogan fogadta kollégáinak gratulációját.

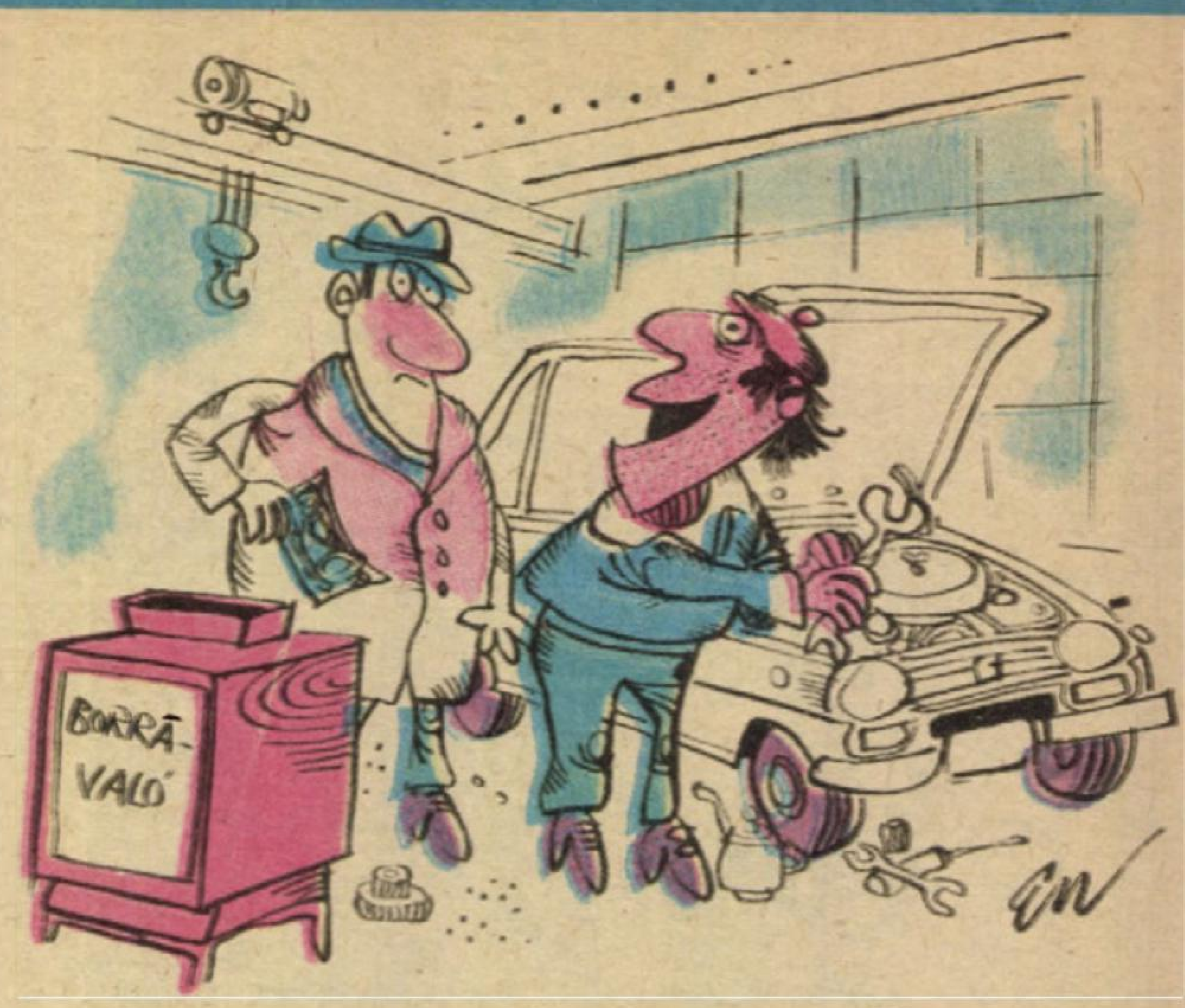


Először hajótörésre gyanakodtak azok a fekete-tengeri halászok, akik egy különleges formájú üveget emeltek ki a habokból. A palackposta szövegéből viszont megállapíthatták, hogy aggodalomra nincs okuk. Az üveg a Dunán keresztül sodródott le a nyílt tengerre. A levélben ugyanis ékes magyarsággal a következő szöveg volt olvasható: „Én már teljesen kikészültem, váltsa vissza az, aki megtalálja."



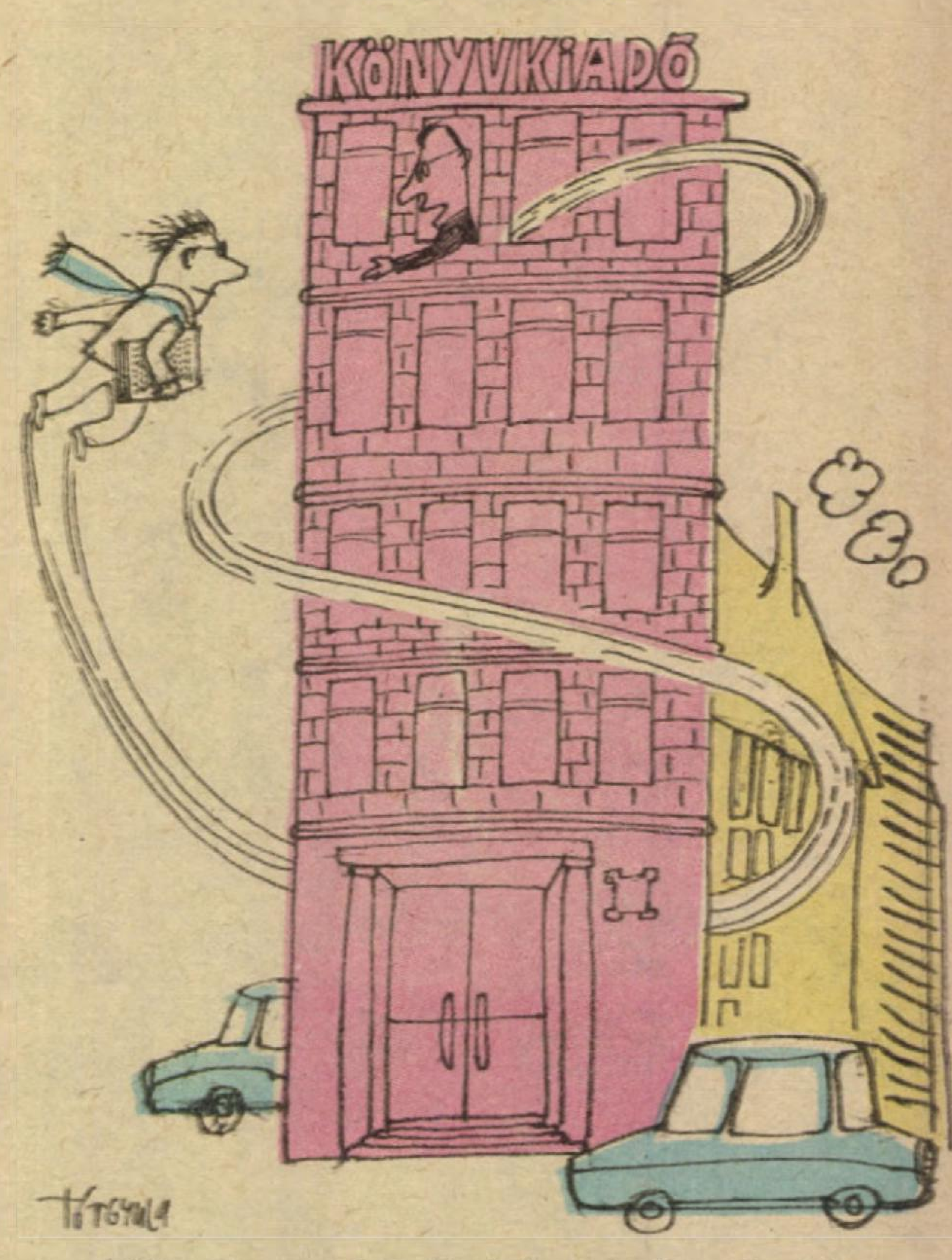
Zalán elnevezésű futócipőket fog gyártani a Rétmartonszegi Cipőgyár. A szakemberek ettől várják atlétikánk erősödését. A cipőgyár másik modellje exportra készül. Az első szállítmány, a „Jellasics" már fut is Bécs felé.

Selmeczi Tibor



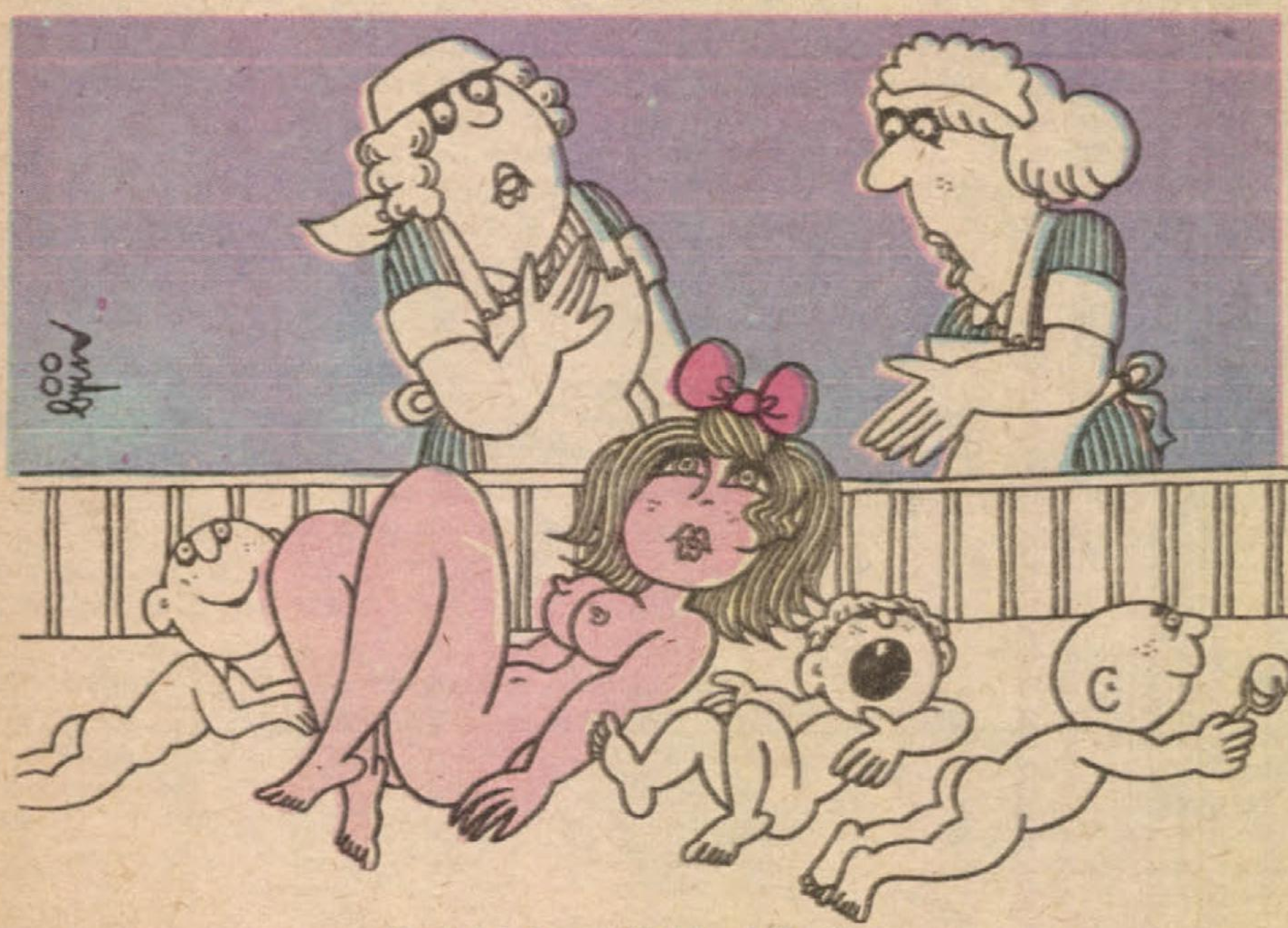
– Tudja, annyi a munkám, hogy nincs időm tartani a markomat!

SÉRTETT SZERZŐ



– Jöjjön vissza, mégis kiadjuk a sci-fi regényét!

KEVÉS A FÉRŐHELY

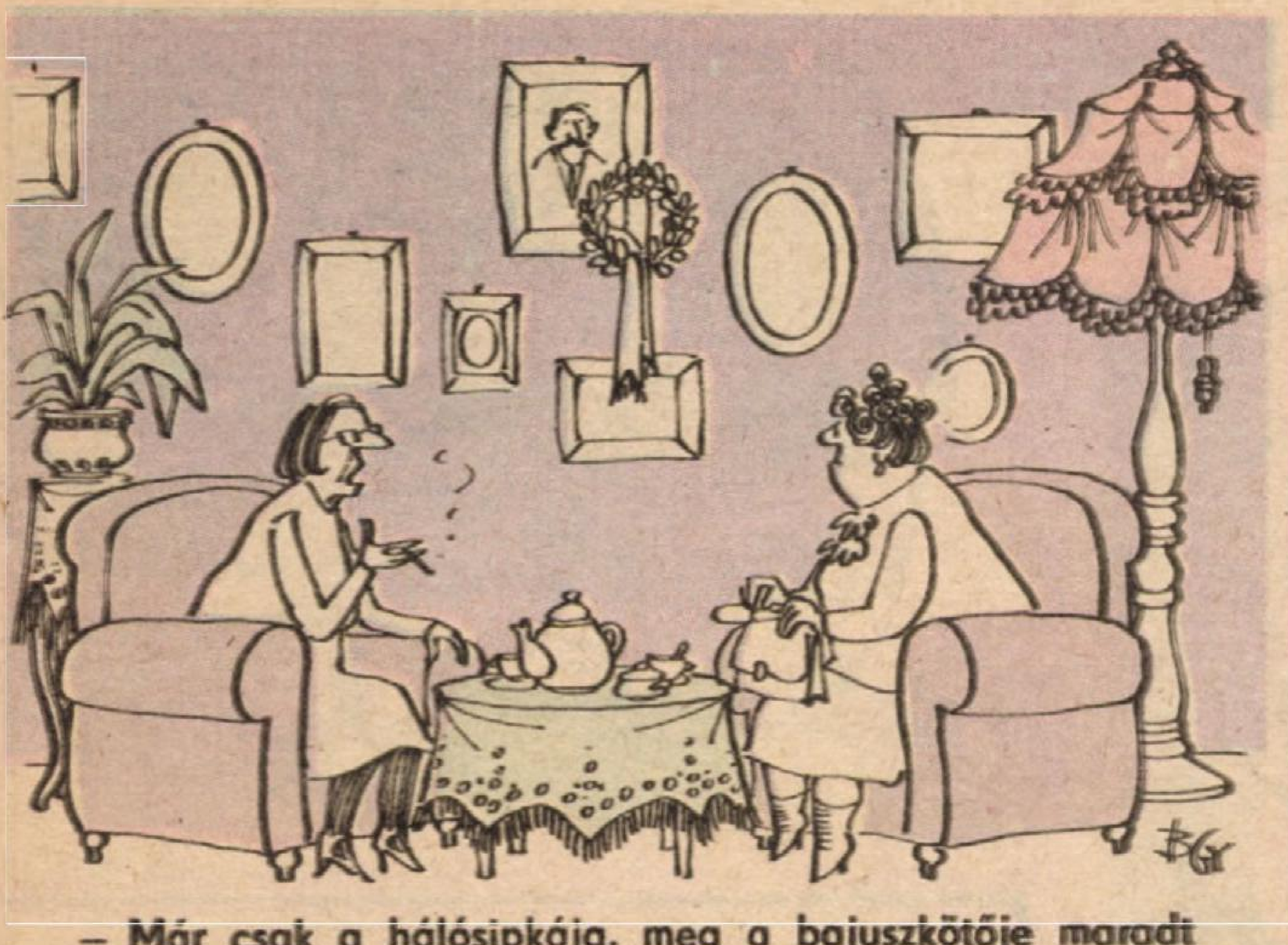


– Kicsit későn vették fel a bölcsődébe…



– Ezt a dolgozatot kényszer hatása alatt írtam!

HÍRES ÖZVEGY



– Már csak a hálósipkája, meg a bajuszkötője maradt az uramnak, és most azt is kicsalta tőlem egy múzeum.

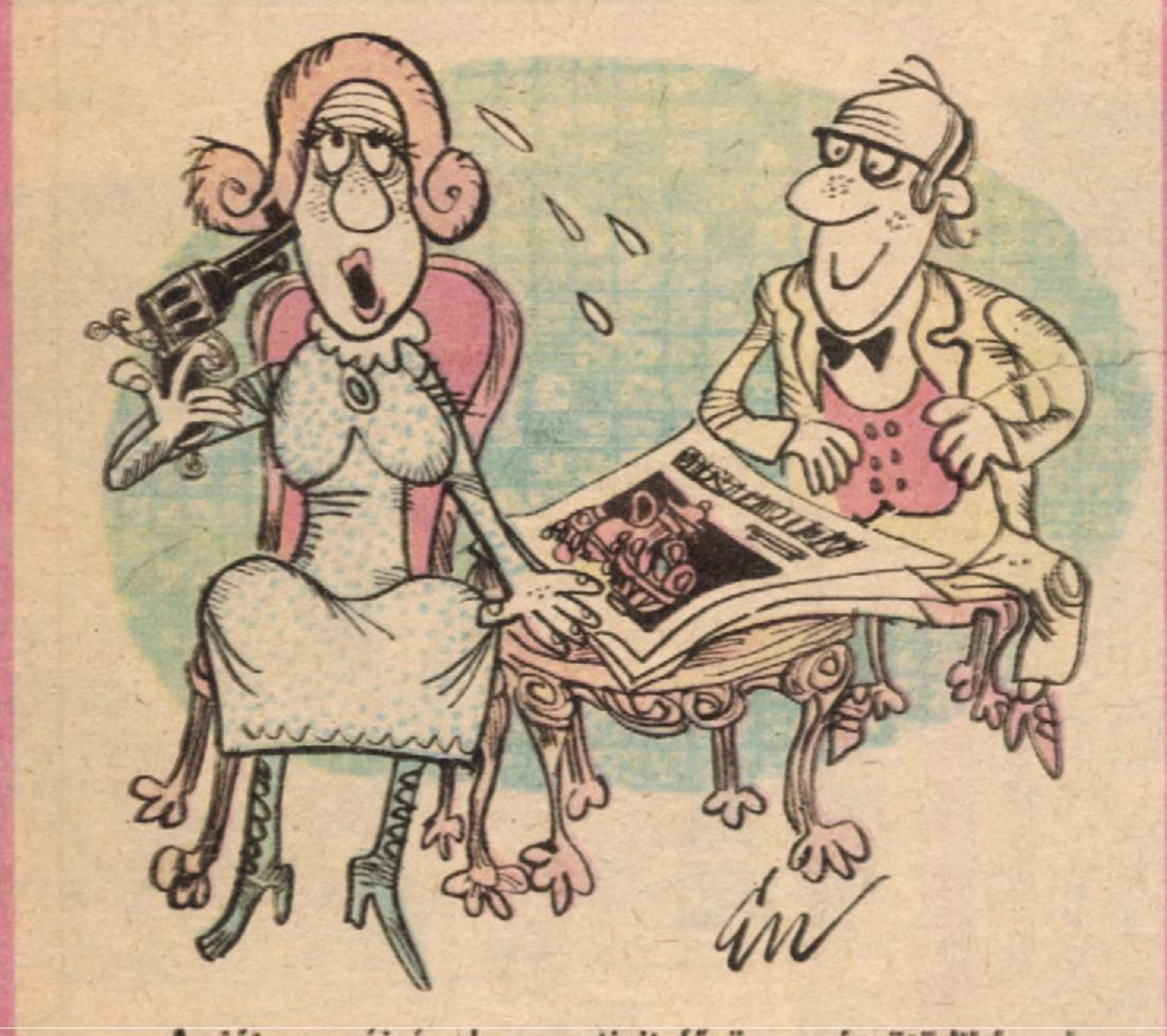


– Szerelemből, csak veled!

ÚJGAZDAGOK



– Kétszintes lakás, mozgólépcsővel.



– Amióta az újságok receptjeit főzöm, már ötödikén elfogy a kosztpénz!

Ketten beszélnek

— Jaj, édesjóistenkém, mért vertél meg ilyen lelketlen férjjel!?

— Jól hallok szívem? A végén kezded?

— Igen. Tudhatod, hogy minden pénteken ide jutunk. Elhatároztam, hogy megkímélem magamat mindattól, ami a kétségbeesésemet megelőzi.

— Ez nagyon jó ötlet. Lelketlennek nevezel és ezzel készen is vagyunk. Kitűnő. Ezek szerint sírni nem is fogsz.

— Ó, te mafla! Hát még mindig nem tanultad meg, hogy sírni csak aztán szoktam, hogy lelketlennek nevezlek?

— És mi lenne, ha a sírást is elhagynád? Lelketlennek nevezel, nem sírsz, eszünk valamit, megnézzük a tévé mai műsorát s aztán lefekszünk aludni.

— Nem hiszem, hogy a sírást el tudom hagyni. Máris fojtogatja a torkomat a könny.

— Végy erőt magadon, angyalom. Az akaraterő csodákra képes.

— Tanácsot adni azt tudsz. De igazi segítőkészség sohasem volt benned. Adj ide egy zsebkendőt.

— Várj! Tegyünk még egy próbát. Hátha szerencsés napunk van. Kezdd el, szívecském.

— Kezdd el te. Nagyon jól tudod, hogy mit szoktam kérdezni ilyenkor, pénteken este.

— Persze, hogy tudom. De te is tudod, hogy mit szoktam felelni. Te ugyebár azt szoktad kérdezni, hogy mit főzzél vasárnap ebédre és én azt szoktam felelni, hogy rád bízom, nekem mindegy.

— Erre én azt szoktam felelni, hogy mindegyet nem tudok főzni, annyi jó érzés lehetne benned, hogy legalább tanáccsal segítesz, ha már bevásárolni, főzni, mosogatni úgyis nekem kell. Ezt szoktam mondani, vagy nem?

— Szórul szóra. Erre én azt szoktam mondani, hogy főzzél, amit a piacon a legkönnyebben kapsz.

— Erre én dühbe gurulok és azt mondom, hogy a piacon mindent kaphatok, de nem tudom, hogy te mit szeretnél enni.

— Erre én azt mondom — most már kissé idegesen —, hogy valahányszor kicsikartál tőlem valami konkrét javaslatot, a végén mindig valami más lett a vasárnapi ebéd.

— Úgy van. Ezt szoktad mondani, és utána durcásan hallgatsz.

— De erre te még mindig nem hagysz békén és rám ripakodsz, hogy mondjak valamit. És mért követeled ezt? Mert valami *mást* csak akkor tudsz főzni, ha én *valamit* már mondtam.

— Már megint kezded?

— Nem kezdek semmit, csak összefoglaltam a sablont. De ma másként lesz, angyalkám. Esküszöm, hogy ma meg leszel velem elégedve. Nos, lássunk hozzá. Te kezded.

— Na jó. Mondd, Gézám, mit főzzek vasárnap ebédre?

— Csinálj egy jó húslevest, marhahúst zellerszósszal és túrós palacsintát.

— Ezt komolyan mondod?

— A legkomolyabban.

— De hiszen utálod a zellerszószt is, meg a túrós palancsintát is.

— Ne törődj vele. Az a fontos, hogy te annál jobban szereted mind a kettőt.

— Hát nem érted, te hólyag, hogy én azt szeretnék főzni, amit te szeretsz és nem azt, amit én szeretek?

— Érts meg, anyukám. Én vasárnap azt szeretnék ebédelni, amit te szeretnél ebédelni.

— Milyen gonosz vagy! Ha arról van szó, hogy kihozz a sodromból, mindig ki tudsz találni valamit. Komolyan kérlek, Géza, mondd meg, hogy *te* mit akarsz enni vasárnap ebédre.

— Nekem mindegy.

— Mindegyet nem tudok főzni. Annyi jó érzés lehetne benned, hogy legalább tanáccsal segítesz, ha már bevásárolni, főzni, mosogatni úgyis nekem kell.

— Főzzél azt, amit a piacon legkönnyebben kapsz.

— A piacon mindent lehet kapni.

— Most jól figyelj, anyukám! Mert most jön az új változat! Megmondom nyíltan, egyenesen, hogy mit főzzél vasárnap ebédre.

— Na?? Végre!

— Főzzél egy jó paprikás krumplit kolbásszal és fejes salátával.

— Ezt komolyan mondod?

— A legkomolyabban. Tudod, hogy imádom.

— Ez neked egy vasárnapi ebéd? Mondj valami mást.

— Mást nem tudok mondani. Ezt az egyetlen ételt ismerem.

— Jaj, édesjóistenkém, mért vertél meg egy ilyen lelketlen férjjel? *(Sír.)*

t. l.

ZSÖLLYE

A már nem éppen bakfiskorban levő színésznőnk megszólítja Gobbi Hildát a televízió társalgójában.

— Édes Hildám, te olyan nagyszerűen értesz a maszkírozáshoz, szeretném, ha tanácsot adnál nekem. Egy új televíziós játékban idős nénit kell játszanom, megmondanád, mivel maszkírozzam magam öregre?

— Púderrel!

— Sok púdert kenjek fel az arcomra?

— Ellenkezőleg. Sok púdert törölj le róla!

*

Egyik premiermozinkban történt. Karcsi bácsi, az egyik gépész behozta drótszőrű foxiját a gépházba, odahúzott a vetítőgép mellé egy széket és ráültette a kutyust, „aki" érdeklődve kukucskált ki a vetítőterem ablakán. A segédgépész csodálkozva kérdezte:

— Hát ez meg micsoda? Karcsi bácsi szeretettel simogatta a váratlan vendéget.

— Tudod, nem szeret egyedül otthon lenni. De igazából nem azért hoztam el...

— Hát?

— Így legalább nem mondhatják, hogy: „ezt a filmet a kutya se nézi meg!..."

*

A Madách Színház „Lóvá tett lovagok" című előadásának szünetében Sunyovszky Szilvia rosszkedvűen ül a társalgóban. Odalép hozzá Sztankay István:

— Valami baj van?

— Nem különösebb. Csak amikor jöttem a színházba, az autóm előtt átfutott az úton egy fekete macska. Mit jelenthet ez?...

Sztankay töprengő arcot vág.

— Úgy gondolom, azt, hogy át akart jutni a másik oldalra!

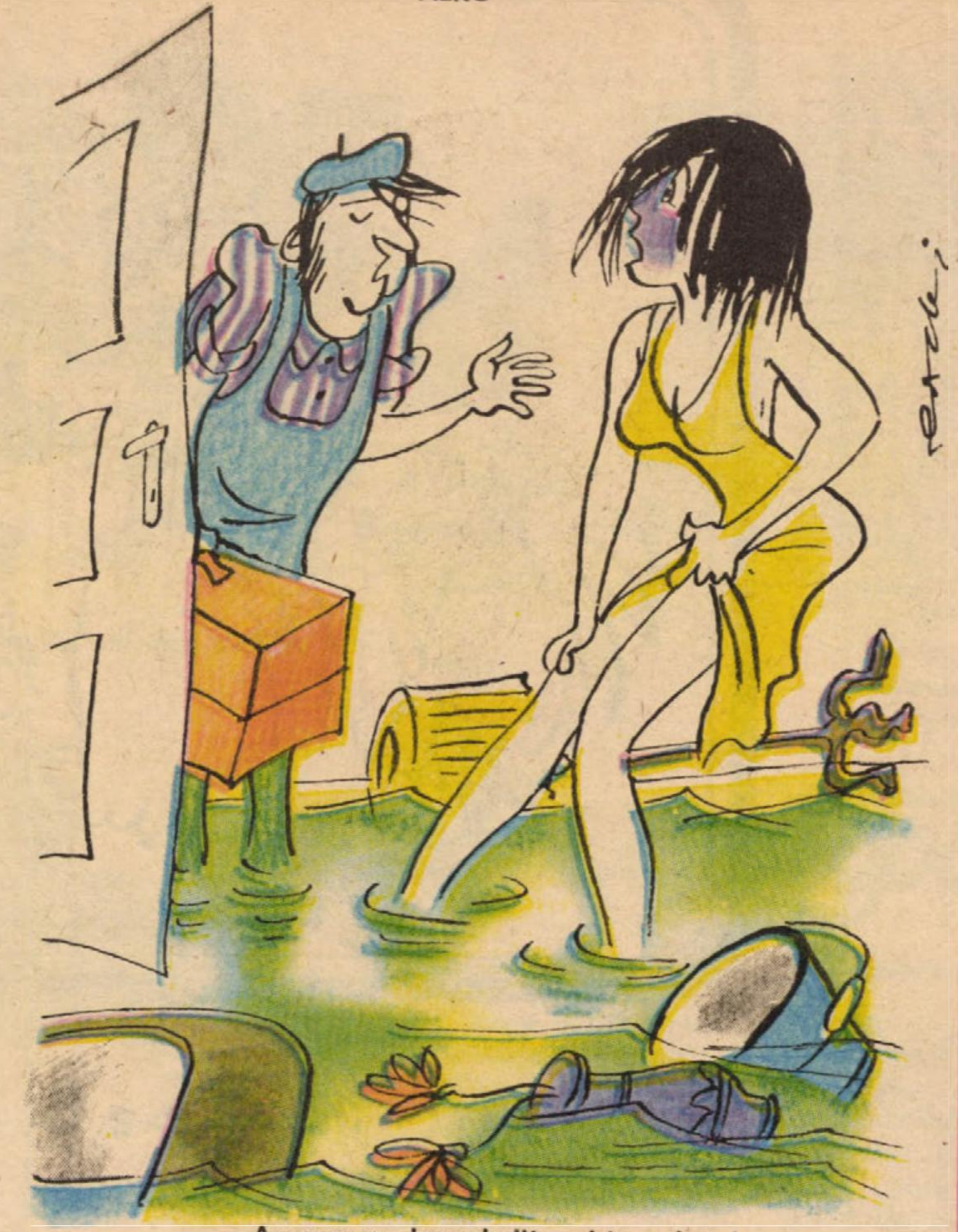
*

Bette Davist, az amerikai filmművészet egyik büszkeségét nemrég ünnepelték hetvenedik születésnapja alkalmából. Az egyik szónok az ünnepi vacsorán arról beszélt, hogy Bette Davis élő megtestesítője a sikernek és a népszerűségnek. A művésznő a bankett után odalépett a szónokhoz.

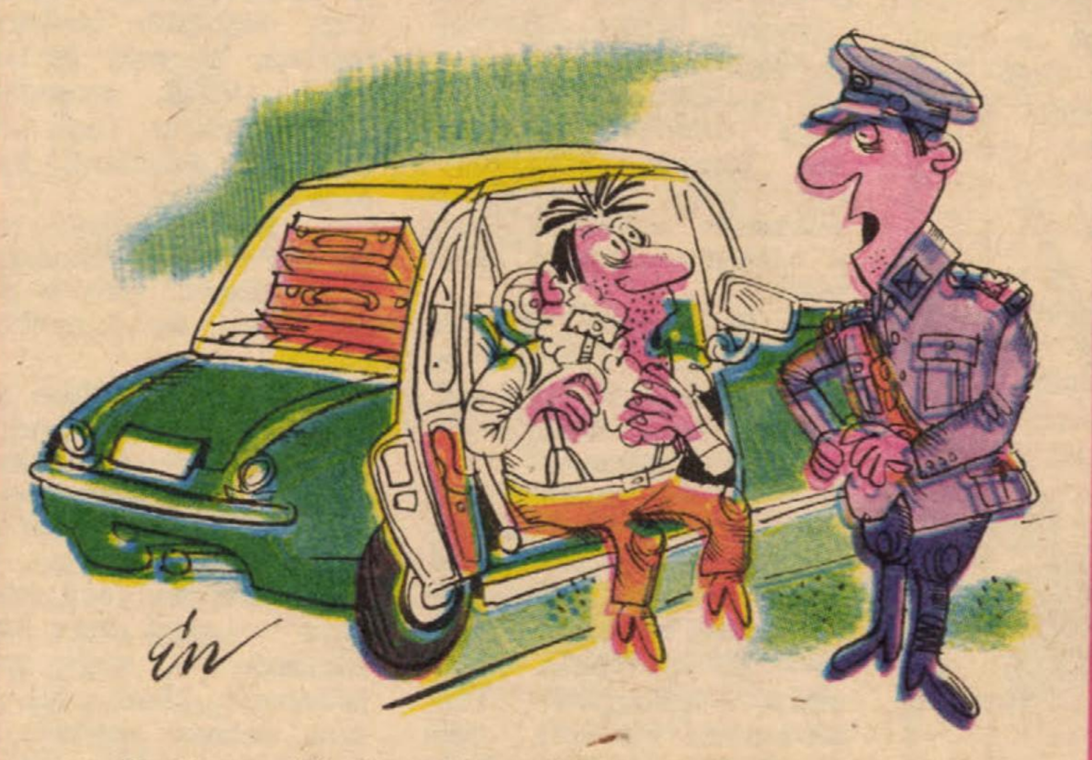
— Jólesett, hogy a siker és a népszerűség fogalmát azonosítottad velem. De ha őszinte akarok lenni, akkor én erről egy kicsit másként gondolkodom. Mi a siker?... A taps, a nagy gázsi?... Mi a népszerűség? Hogy megismernek, hogy autogramot kérnek?... Nem! Ha az étteremben akkor is kapsz üres asztalt, amikor minden hely foglalt és a repülőgépre akkor is feljutsz, ha minden jegy elkelt... ez a siker, ez a népszerűség!... A többi csak olyasvalami, ami legyezi a hiúságot, de tulajdonképpen semmi értelme sincs!

Rátonyi Róbert

ALKU

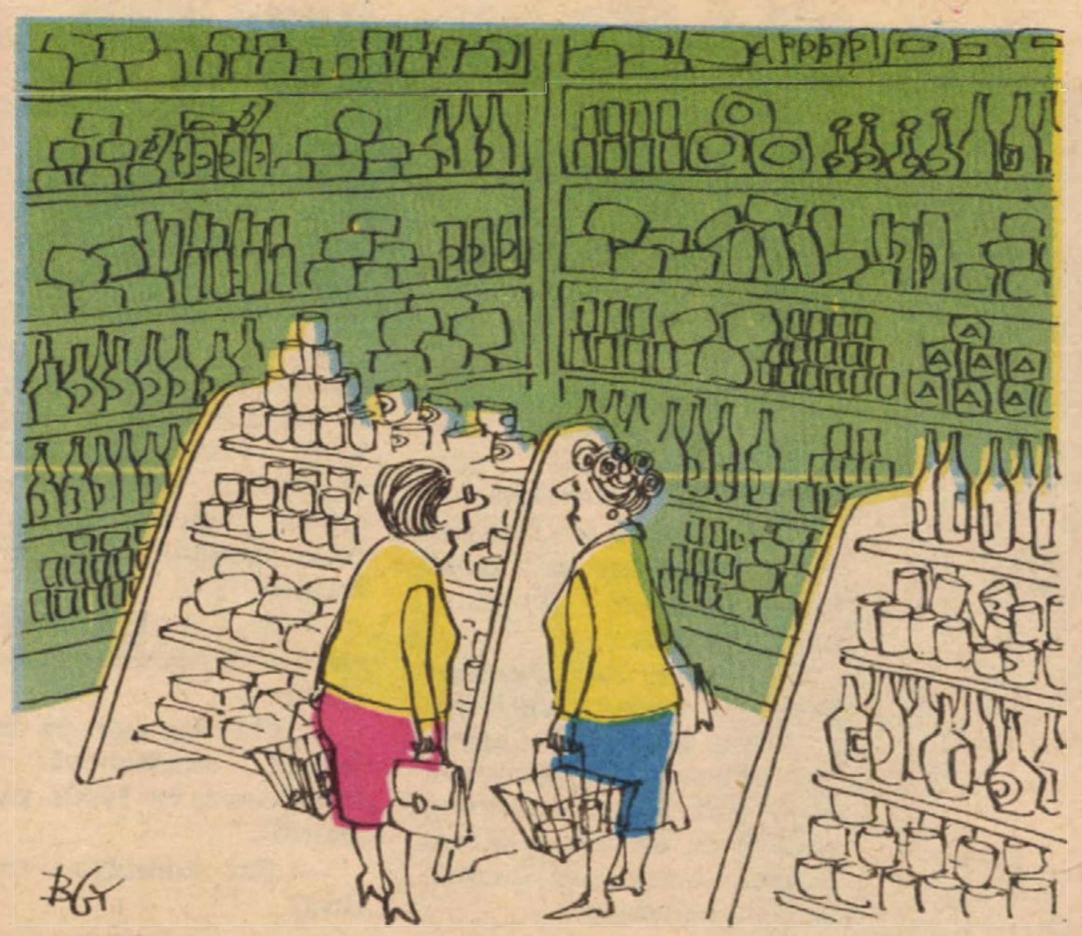


– Asszonyom, ha sokallja, el is mehetek.



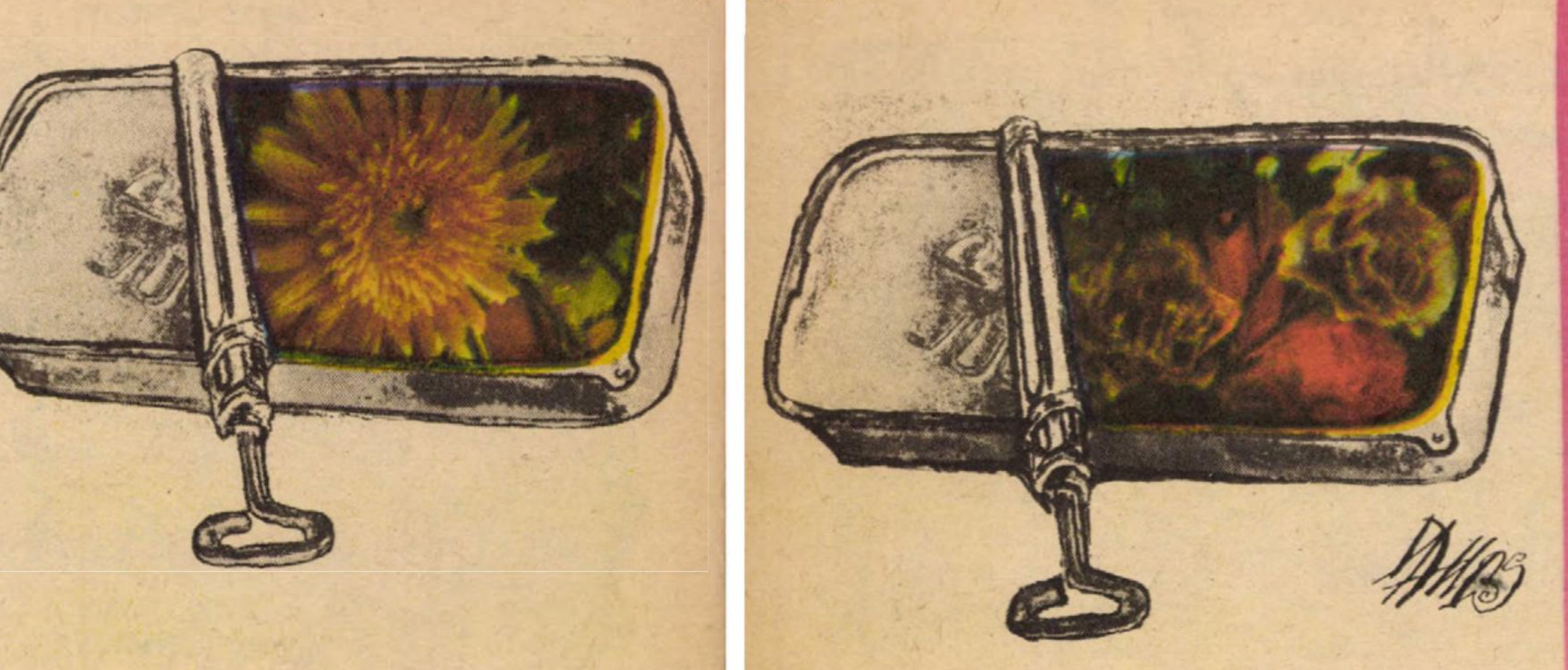
– Elváltam a feleségemtől, enyém lett a kocsi, övé a lakás...

A NYUGODT ÉLET TITKA



– Én mindig csak azt akarom vásárolni, ami éppen van.

TARTÓSÍTÁS



HOL ÉLEK ÉN?

Már az idegeimre ment a dolog!

Miért kérdik tőlem mostanában egyre azt, hogy hol élek én?!

Először is: kinek mi köze hozzá?

De ami ennél is dühítőbb: miért nem elégít ki senkit a válaszom?

Miért húzzák el a szájukat, miért legyintenek, miért fordítanak hátat?

Tegnapelőtt is. Mondom az üzletben, hogy abból az új magyar micsodából kellene nekem, amit a tévé is hirdet, jobb, mint a külföldi, és sokkal olcsóbb, és nagyszerűen össze lehet vele kapcsolni az egyik izét a másikkal.

Rám néz az eladó, azt kérdezi:

— Hol él maga?

Furcsállom ugyan érdeklődését, de udvariasan válaszolok:

— Én itt, Budapesten. Az ötödik kerületben. És hogy belopjam magam a szívébe, részletesebb információval is szolgálok.

— A Szemere utca huszonegy szám alatt. Az első emeleten. Mindjárt az első ajtó.

Erre, mintha hirtelen gázneművé alakultam volna át, mintha már nem is léteznék, a mellettem álldogáló vevőhöz fordul, vele kezd tárgyalásba.

De hát miért? Még mindig bűnös városnak számít Budapest, ahol én élek? Vagy az ötödik kerület tett valami rossz fát a tűzre? Esetleg a bérházról, ahol lakom, derült ki valami kompromittáló?

Hasonlóképp jártam tegnap is. Fölháborodva meséli egyik ismerősöm, hogy náluk már megint felvettek egy protekcióst, lóg egész nap, semmihez sem ért, buta mint a föld, még ahhoz sincs elég esze, hogy ne látványosan unatkozzék munkaidő alatt.

— Ez a jó - nyugtatgatom —, így legalább egy-kettőre kiderül a használhatatlansága, és kirúgják, mint a pintyet.

Csodálkozó arcot vág.

— Mondd — érdeklődik —, hol élsz te?

Erre én azt feleltem neki, hogy erősen kopik az emlékező tehetsége, a múlt héten is fönt voltak nálunk a Szemere huszonegyben, de hogyan kerül a csizma az asztalra, az a parazita volt a téma, nem?

Mire ő vállat von, szó nélkül kisétál a szobából.

???

Hogy a titok végére járjak, elhatároztam, hogy cselhez folyamodom, legközelebb nem mondom meg az igazat, hogy hol élek, nem is kellett soká várnom.

— Nézd a Szirtesi Toncsit! — rántja meg a kabátom ujját egy kollégám, és az utca túloldalára mutat. — Az az új titkárnője, az a szőke cicamadár, akivel kiszállt a taxiból... Már be is osontak abba a házba, de szeretném tudni, de szeretném látni, hogy mi történik ott pár perc múlva...

— Ugyan — legyintek —, ha az a szőke a titkárnője, akkor biztosan értekezletre mentek, és a nő jegyzőkönyvezni fog.

Megtorpan a kollégám, elém kerül, úgy kérdezi:

— Jegyzőkönyvezni?! Hol élsz te?

Hoppá, csak erre vártam.

— Majlandban élek — feleltem —, a Harminckéttorony utcában.

És lesem a hatást.

És — semmi. Illetve megkoppintja a homlokát, jelezve, hogy én bolond vagyok.

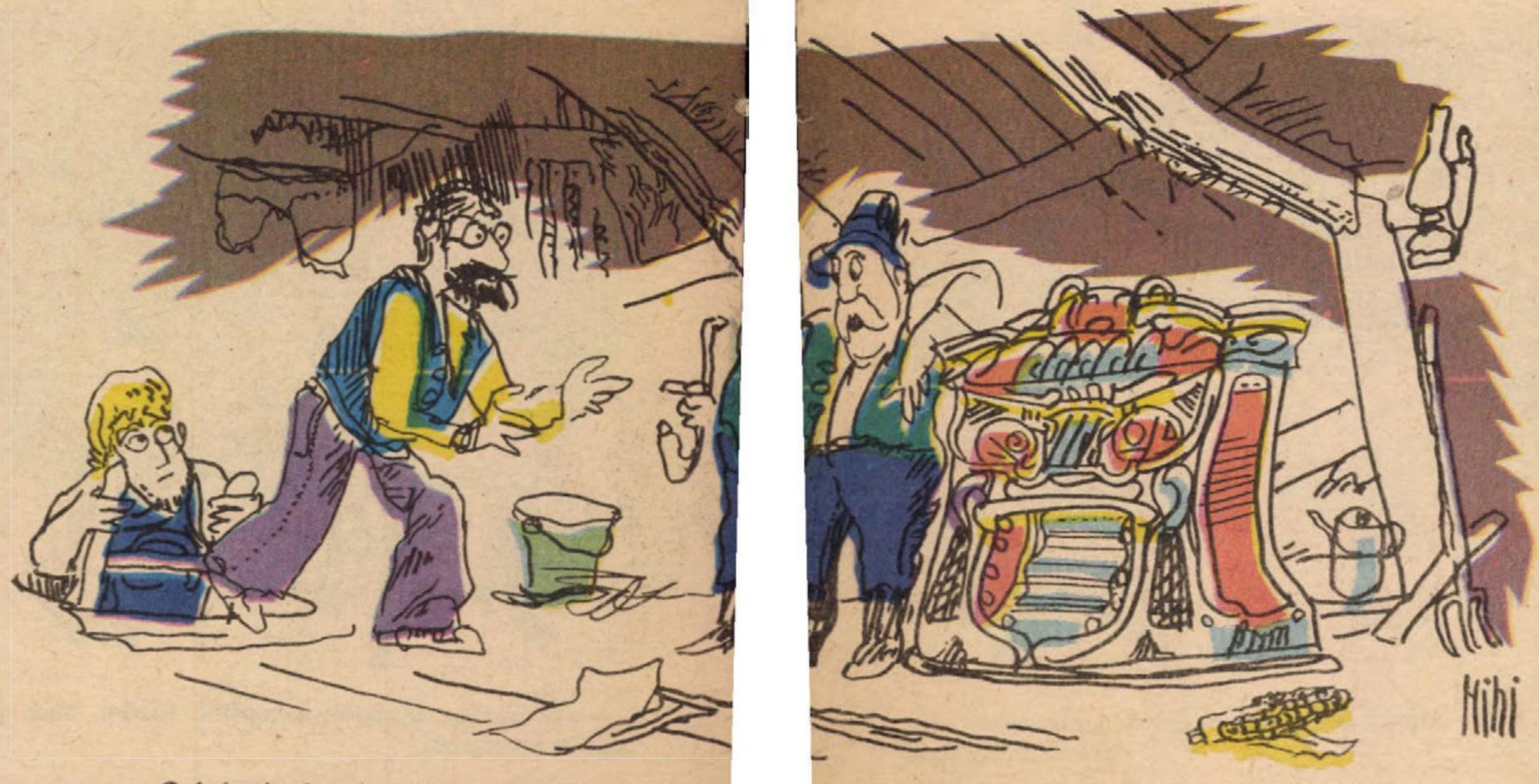
Nagy kő esik le a szívemről.

Tehát Budapesttel, az ötödik kerülettel, a házunkkal, hálisten, nincs semmi baj.

Csak az én fejemmel.

Kürti András

PADLÁSKUTATÓK



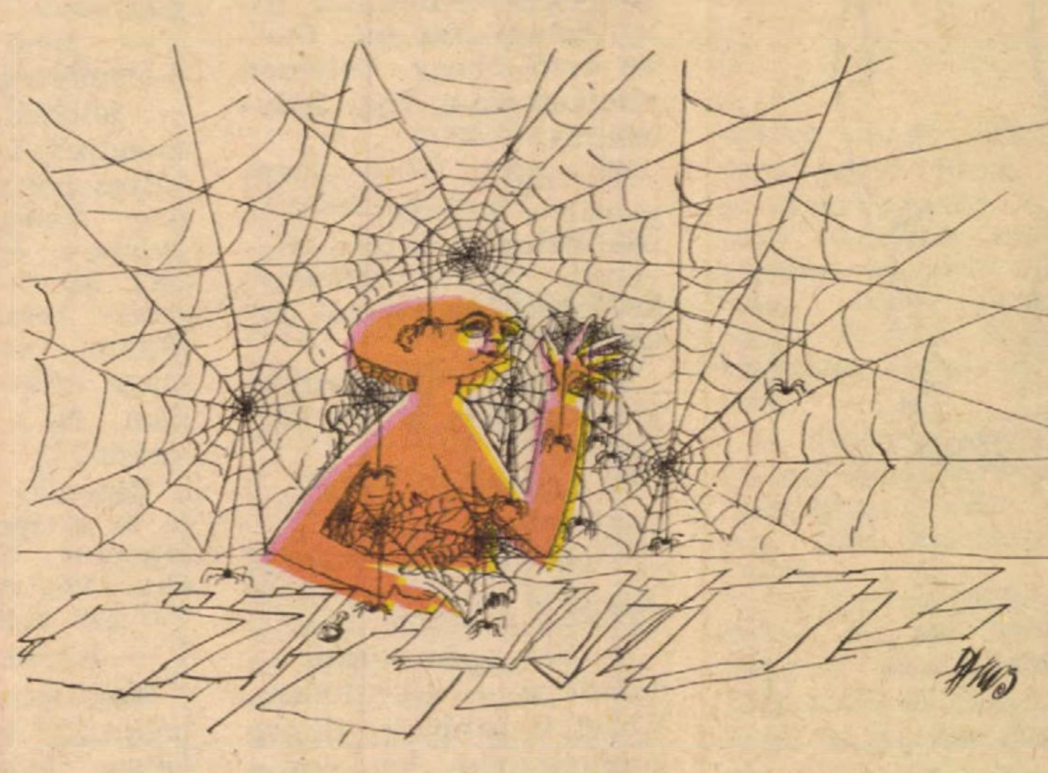
– Cséphadaróm és rokkám nincsen, csak ez az öreg wurlitzer az ötvenes évek végéről...

NŐNEK A GYEREKEK

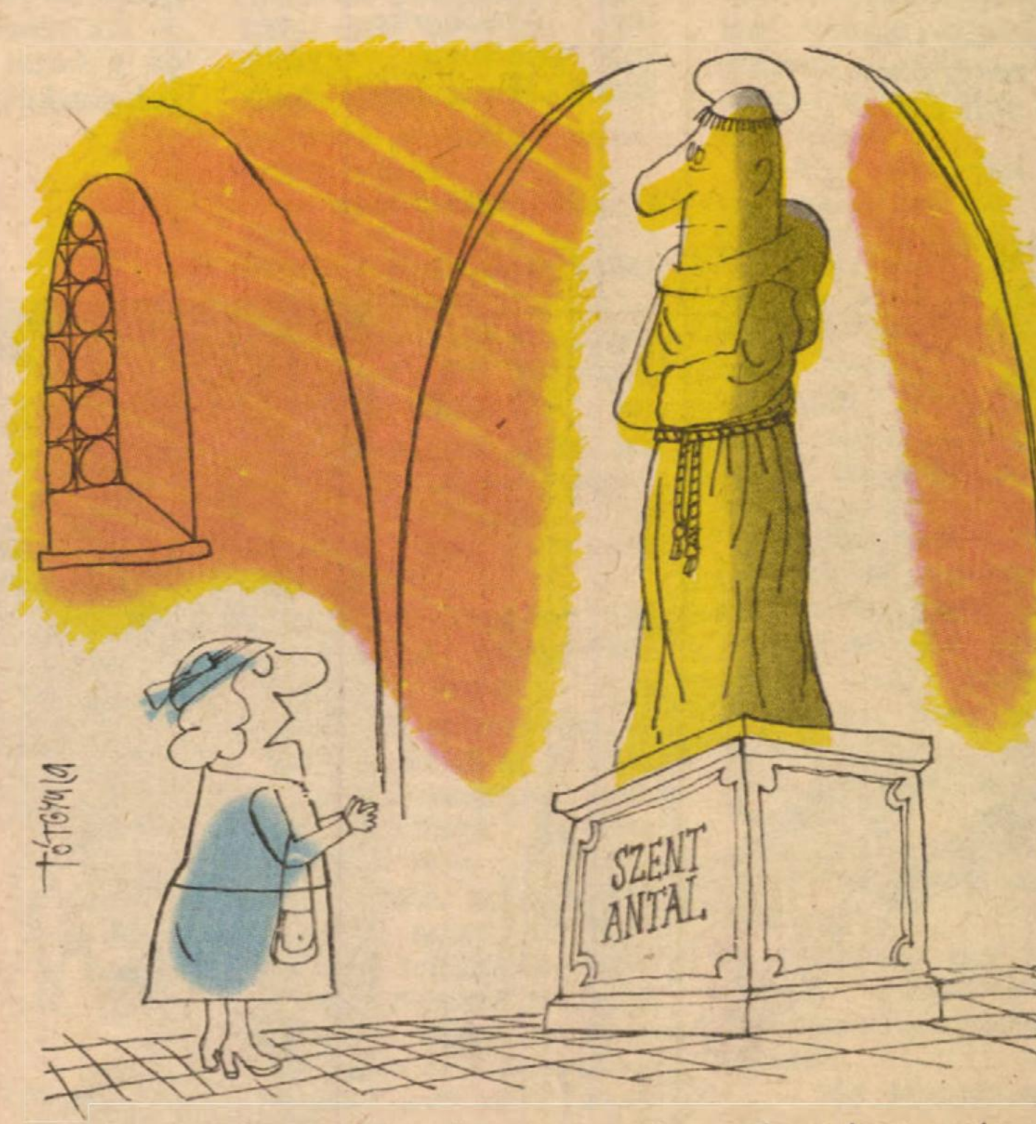


– Anyám, kivettem egy fagyira!

BÜROKRÁCIA



FOHÁSZ



– Nem kérek mást, csak a magas vérnyomásom legyen alacsonyabb, és az alacsony nyugdíjam legyen magasabb.

TRIBÜN

Skót sportvicc.

— Johnnyval teniszeztem tegnap. Rettentően elfáradtam.

— De hiszen Johnny nem is játszik olyan jól.

— Nem, de csak egy ütőnk volt.

*

Egy nyugatnémet nagyüzem a múlt héten a következő körlevelet intézte dolgozóihoz:

„Valamennyi családi halálesetet és betegséget legkésőbb egy héttel a labdarúgó-világbajnokság előtt jelenteni kell."

*

A brazil válogatott 1:1-es döntetlent ért el Wembley-ben az angolok ellen. A hazai szurkolók és a brit lapok a mérkőzés után napokig keseregtek a vendégek brutális játékmodora felett. Ron Greenwood szövetségi kapitány azonban ellenvéleményt jelentett be.

— Ha a világbajnokság első számú esélyese kegyetlen belemenésekkel boldogul ellenünk, az az angol futball klasszisát igazolja, és végeredményben még bóknak is tekinthető.

Persze, könnyen beszél. Őt nem dicsérték sípcsonton a brazilok.

*

Holger Obermann mondta a hesseni rádió sportadásában:

— A két nyugatnémet tévéállomás nem visz magával lassító berendezést a világbajnokságra. A mi csapatunk játéka anélkül is éppen elég lassú.

*

Ronny Allent, az SMU kosárlabdacsapatának edzőjét megkérdezték: tényleg ad-e egy új autót Billy fiának, ha a kitűnő középiskolás válogatott aláírja a szerződést az SMU-hoz?

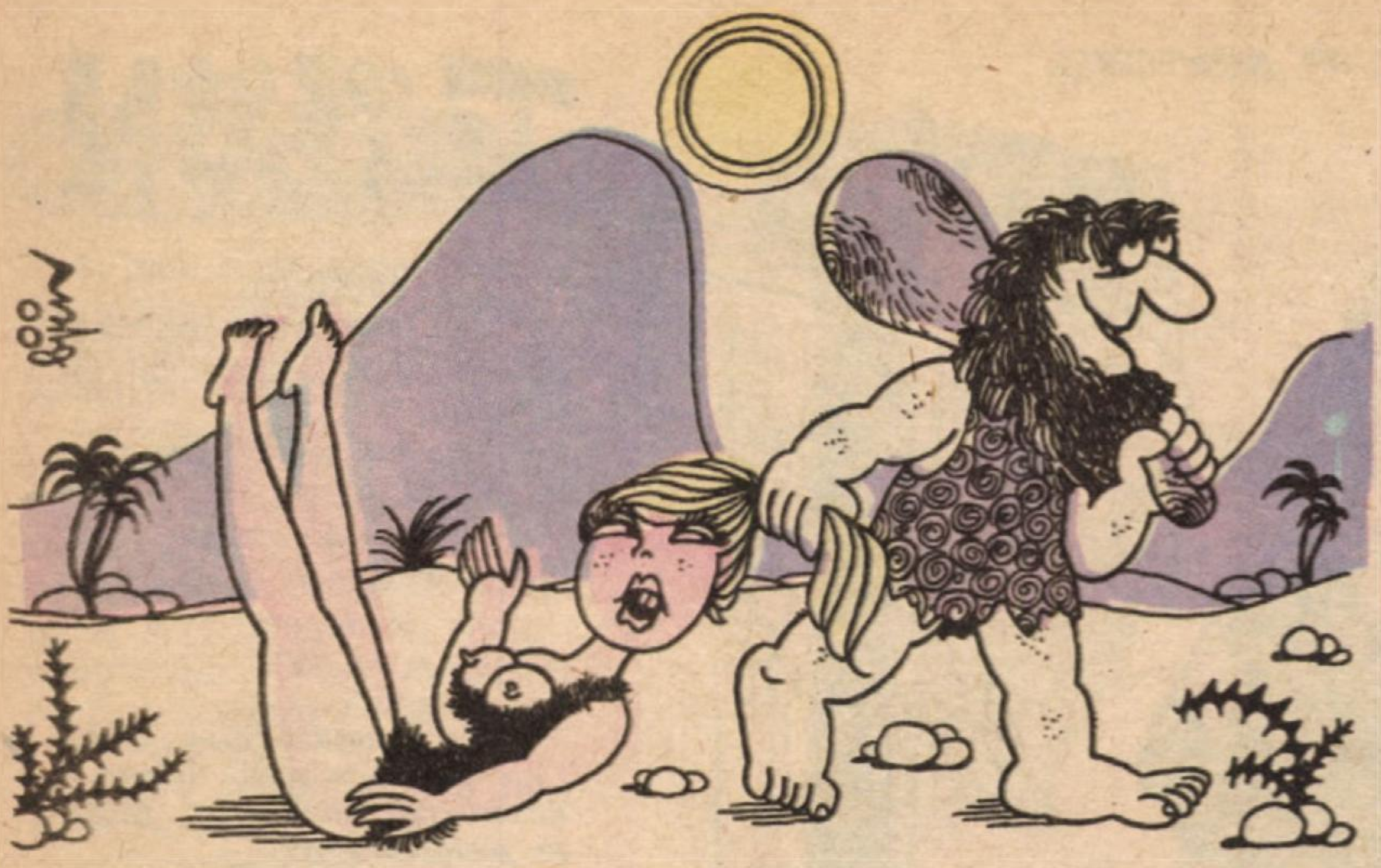
— Szó sincs róla. Inkább arra gondoltam, hogy elveszem tőle a régit, ha nem írja alá.

*

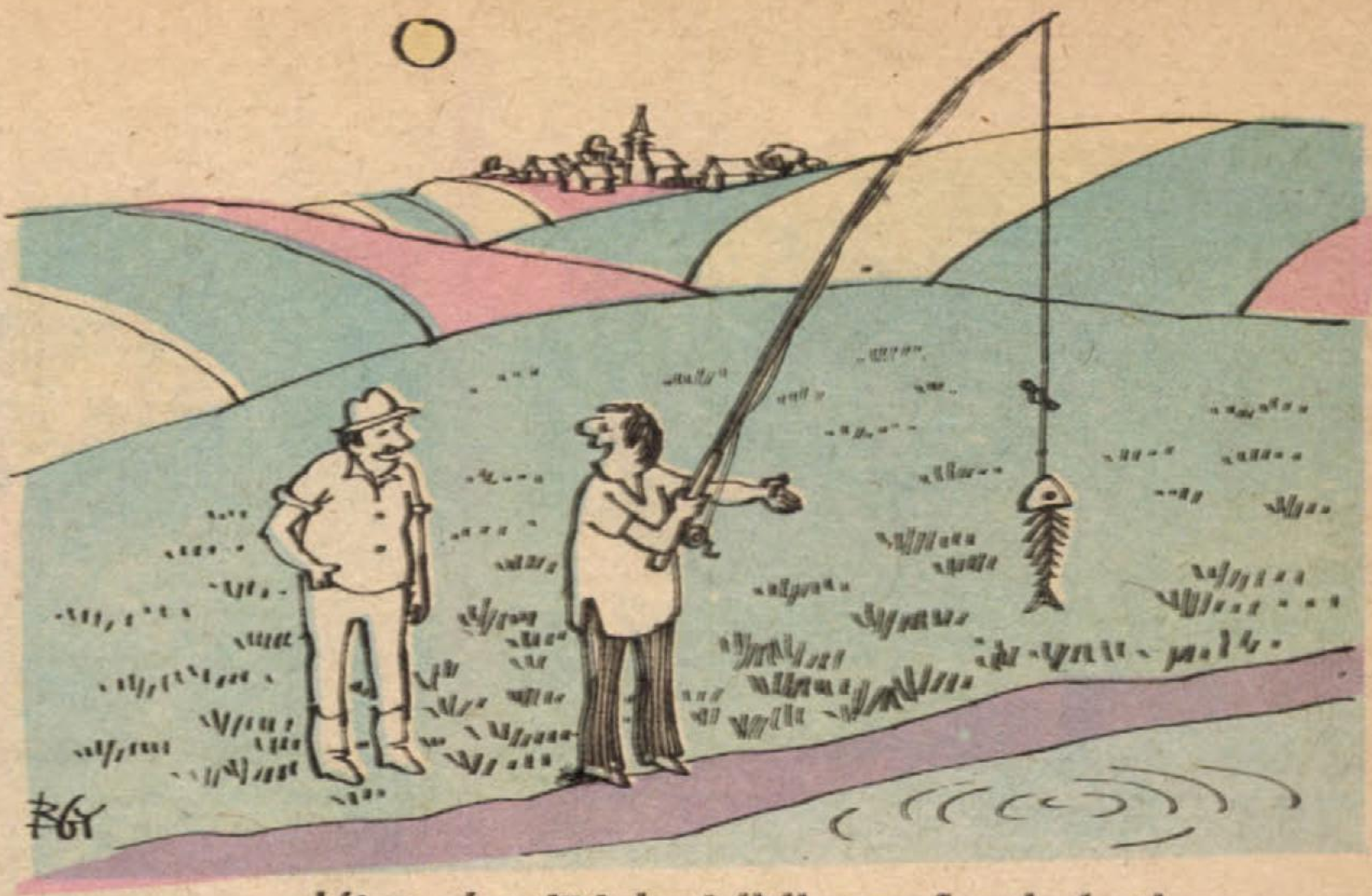
Don Simmons, a San Francisco Giants rögbicsapatának rádióriportere mondta, nagy elkeseredve:

— Nem izgat túlságosan, ha gyűlölködő leveleket kapok. De amikor csak így címezik: „Az idiótának, San Francisco", és a postás kikézbesíti az embernek... akkor óhatatlanul szöget üt a fejembe a dolog.

(p. p.)

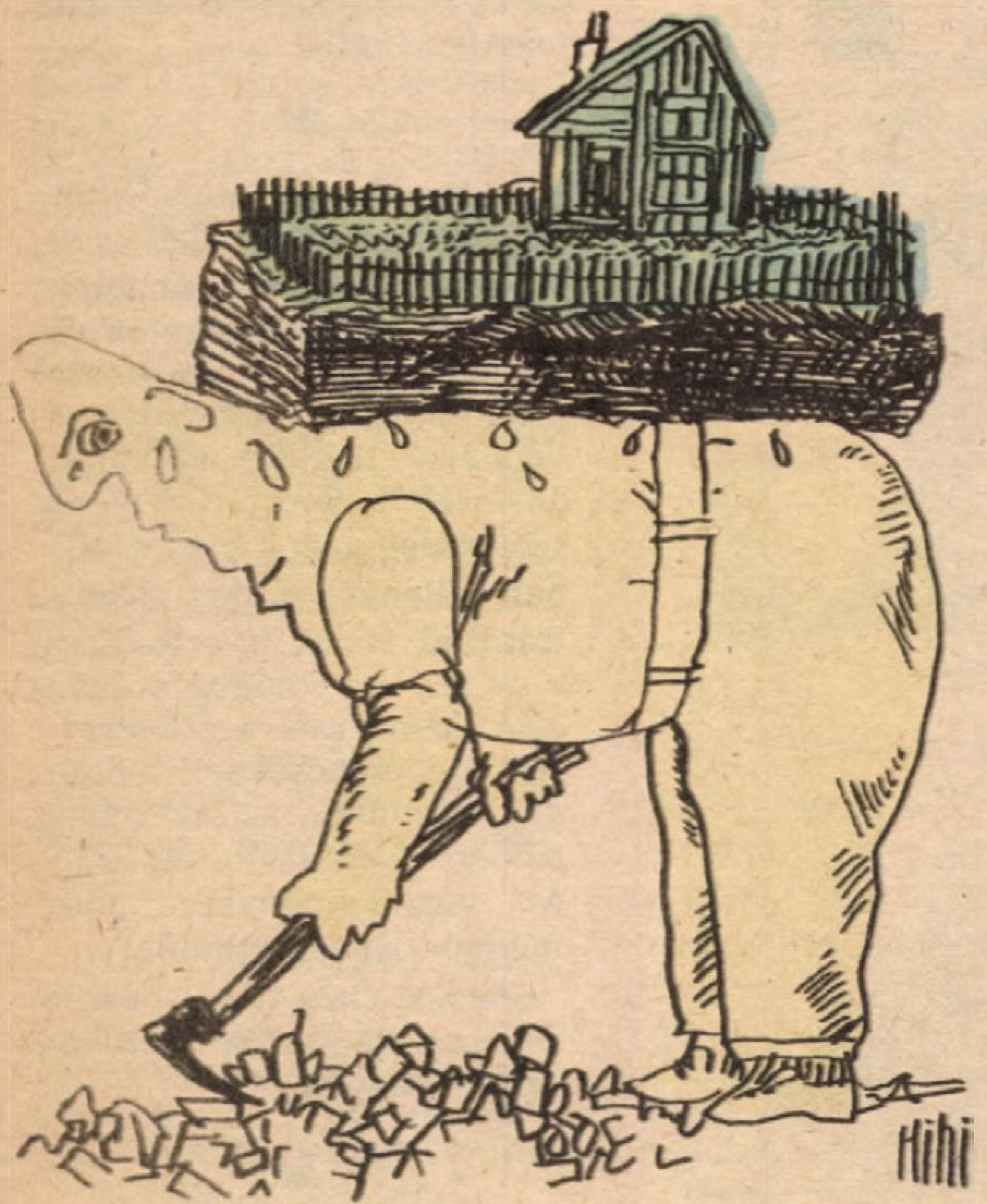


– Brutális alak! Szexuális kultúráról még nem hallott?...



– Látom, végre itt is kemizálták a mezőgazdaságot!

TELEKTULAJDONOS



Súlycsoport

A kedves olvasó — a cím után ítélve — azt hiheti, hogy a továbbiakban sportról lesz szó a cikkben: ökölvívásról, birkózásról, esetleg súlyemelésről. Szó sincs róla. Rólam lesz szó, illetve arról, hogy helyesen viselkedtem-e, vagy helytelenül?

Tudniillik berendelt magához Közvágó Örs, a félelmetes hírű főosztályvezető, mert véleménykülönbségünk támadt egy kérdésben.

Pontosan megjelentem a titkárságán és azt kérdeztem:

— Megtörtént már a mérlegelés?

— Miféle mérlegelés? — nézett fel fontos ügyeiből a titkár.

— Hát a mérlegelés — mondtam. — Úgy tudom, Közvágó kihívott, illetve behívott egy kis összecsapásra. Tudom, hogy kemény ellenfél, de szívesen kiállok vele, mint egyenrangú ellenfél ellen. Amennyiben egy súlycsoportban vagyunk. Azért kérdeztem, hogy megtörtént-e a mérlegelés?

A titkár dühös pillantással mért végig:

— Nem tartunk személymérleget — közölte gúnyosan.

— Nem éppen személymérlegre gondoltam — feleltem. — Hanem, mondjuk így, társadalmi súlycsoportra nézve azonos kategóriában vagyunk-e, én és a kihívó fél? Mert ha nem, úgy máris elmegyek. Sose láttam személyesen a maga főnökét, mit tudom én, hogy milyen, miféle?

Végszóra kinyílt az ajtó és kilépett rajta a félelmetes hírű Közvágó Örs. Végigmért és kurtán így szólt:

— Jöjjön be.

Meg sem várta, hogy bólintsak, előre ment és helyet foglalt hatalmas asztala mögött. Várta, hogy elé állok.

— Egy pillanat — jegyeztem meg könnyedén. — Az rendben van, hogy ön a hazai pálya előnyével rendelkezik. De talán üljünk le, mind a ketten, én a piros karosszékbe, ön a zöldbe. Látott ön már olyan összecsapást, ahol az egyik verekedő a ringben áll, a másik meg egy emelvényen áll fölötte?

— Röviden akarok végezni — mondta Közvágó egész tekintélyével az íróasztal mögött. — Megbeszéltem a maga véleményét illetékesekkel és...

— Hoppá! — szakítottam félbe és az ujjamat is felemeltem. — Azt hittem ketten leszünk, váll a váll ellen. Hát hányan vannak? Hárman? Négyen? Szép kis mérkőzés, mondhatom.

— Intézkedni fogok! — kiáltotta Közvágó vérvörösen és felugrott a helyéről. — Utasítani fogom, eljárok és elrendelem...

— Alászolgája — feleltem —, itt se voltam. Adminisztratív győzelméhez gratulálok. De miért hívott el megmérkőzni?

Az ajtóból még visszafordultam:

— Ha alacsonyabb súlycsoportban lesz, még találkozhatunk egy visszavágón...

Somogyi Pál

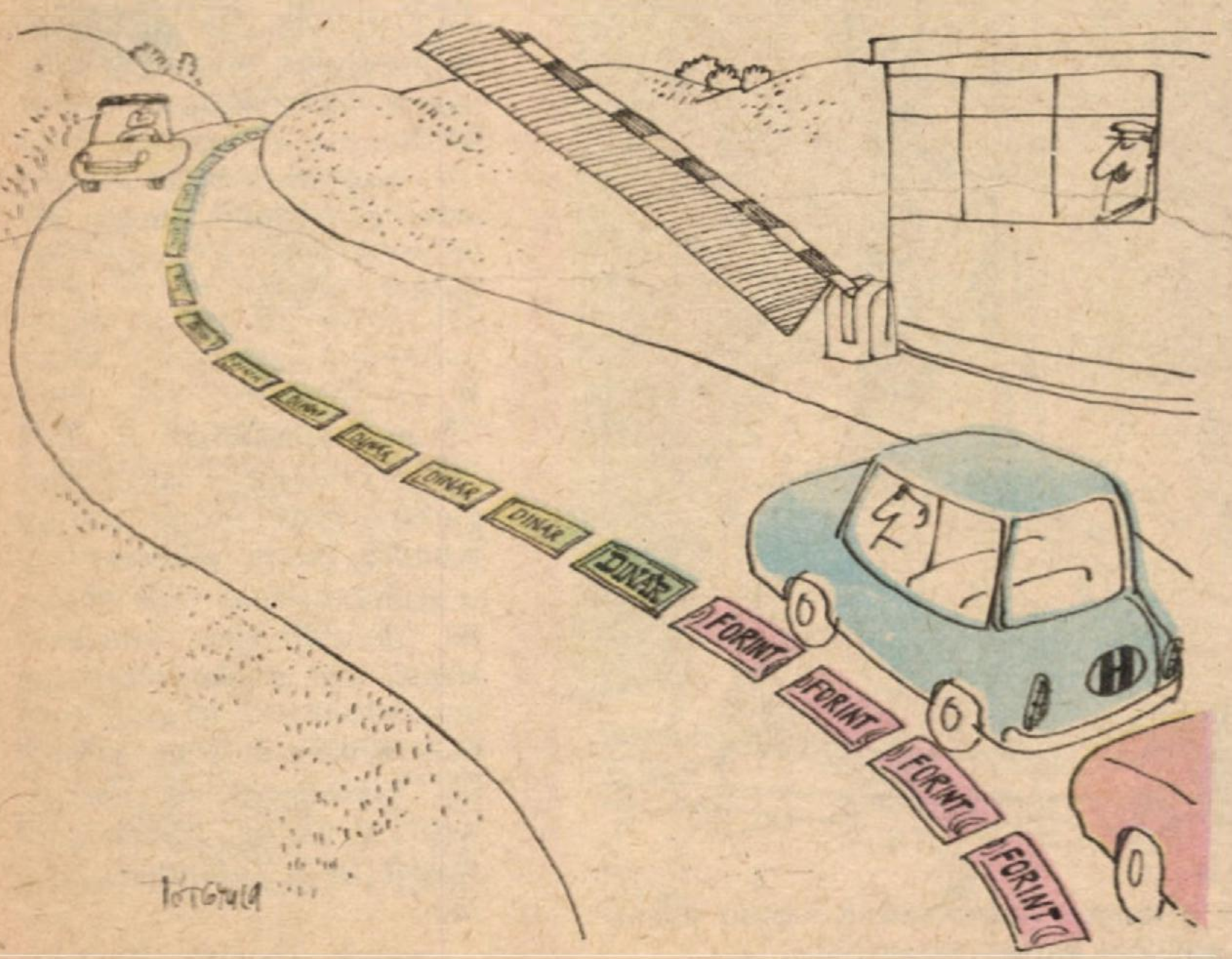
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Londonból érkezett:

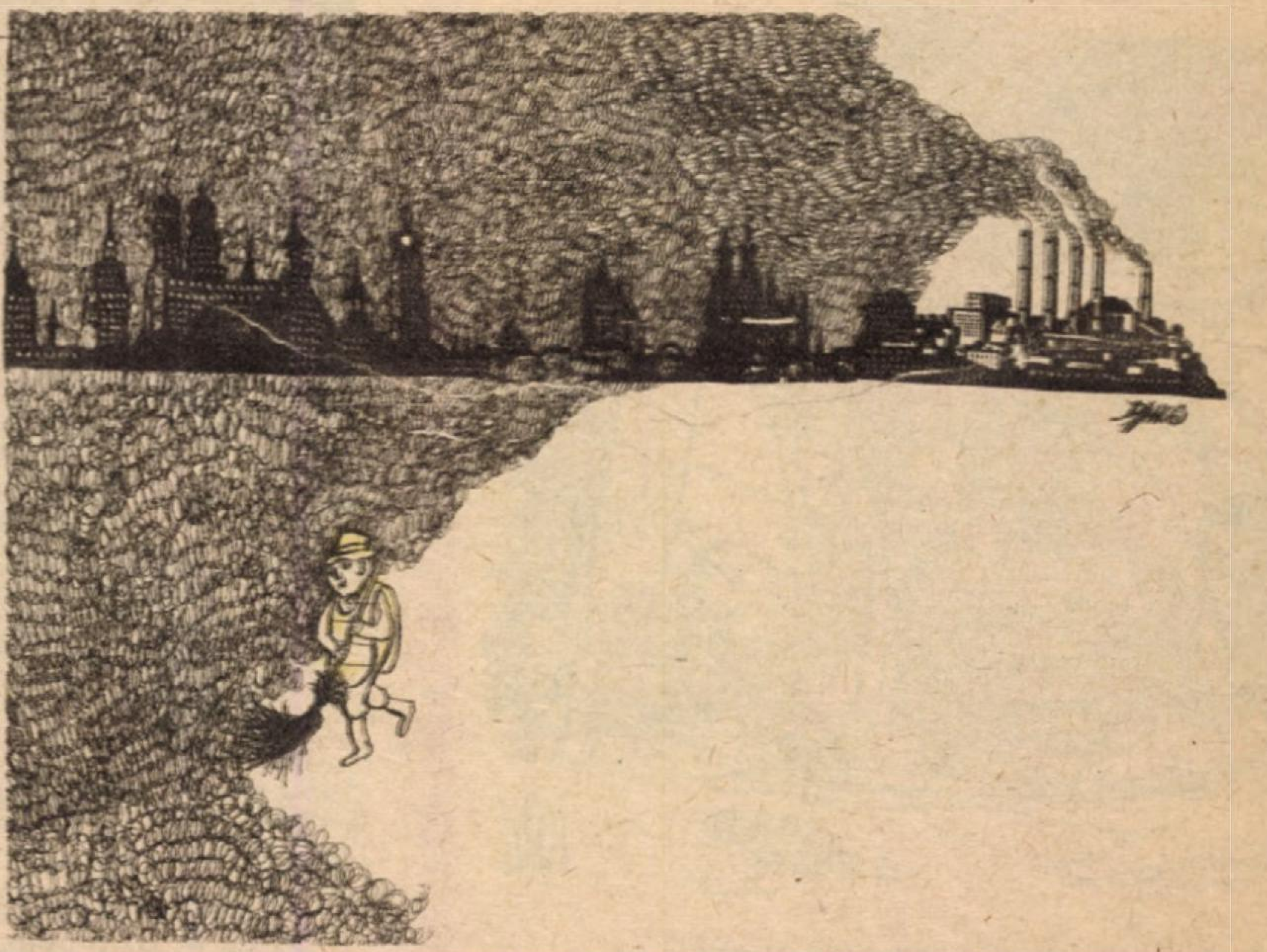
Lord Manchester minden rendezvényen büszkén mutogatja a kitüntetéseit. Egyszer megkérik tőle, hogy egyáltalán miért kapta ezeket a fényes érmeket. Mire a lord:

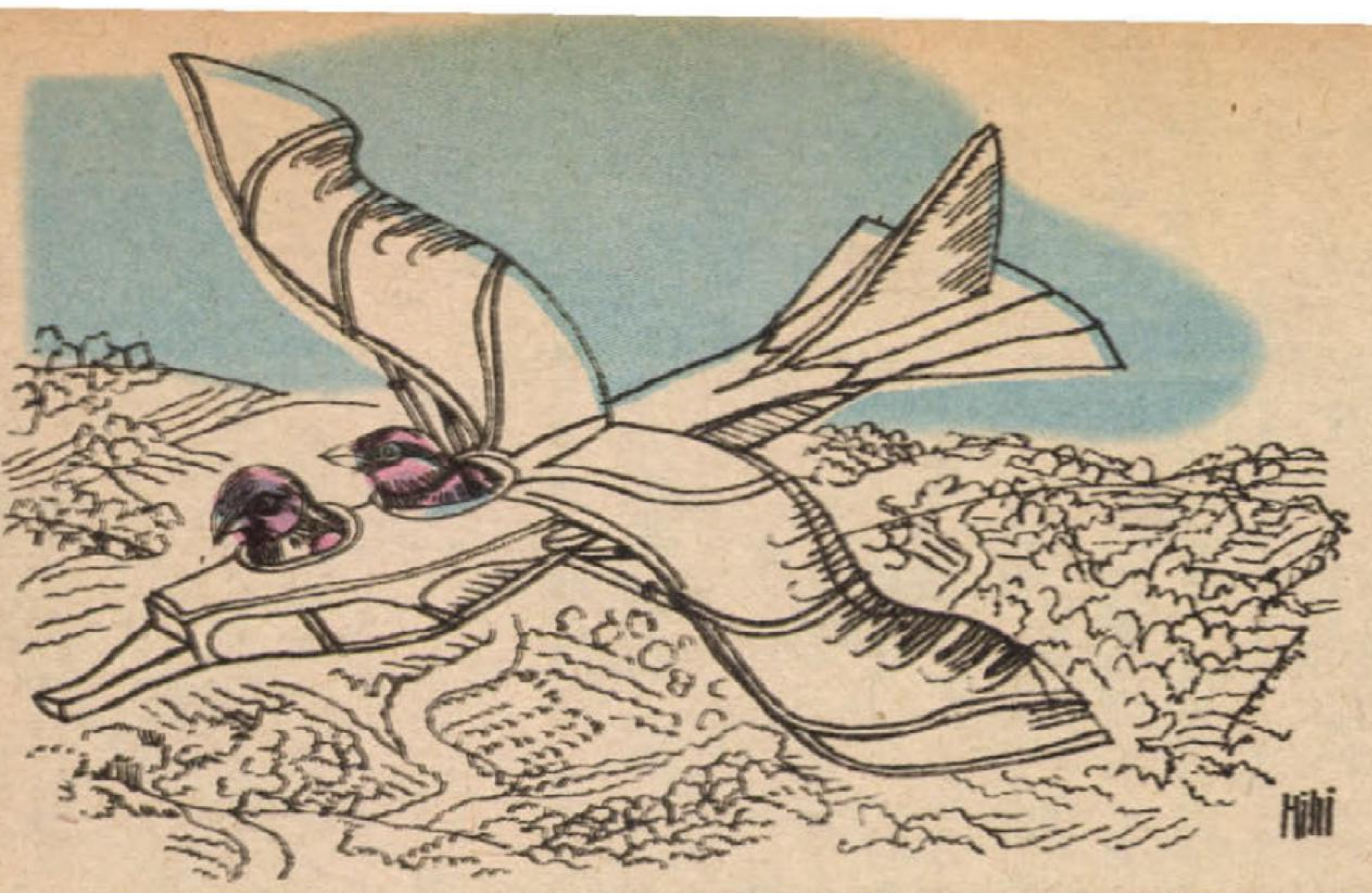
— A harmadikat azért kaptam, mert már volt két kitüntetésem. A másodikat azért adták, mert már volt egy. Az elsőt pedig azért tűzték a mellemre, mert még nem volt egyetlen kitüntetésem sem.

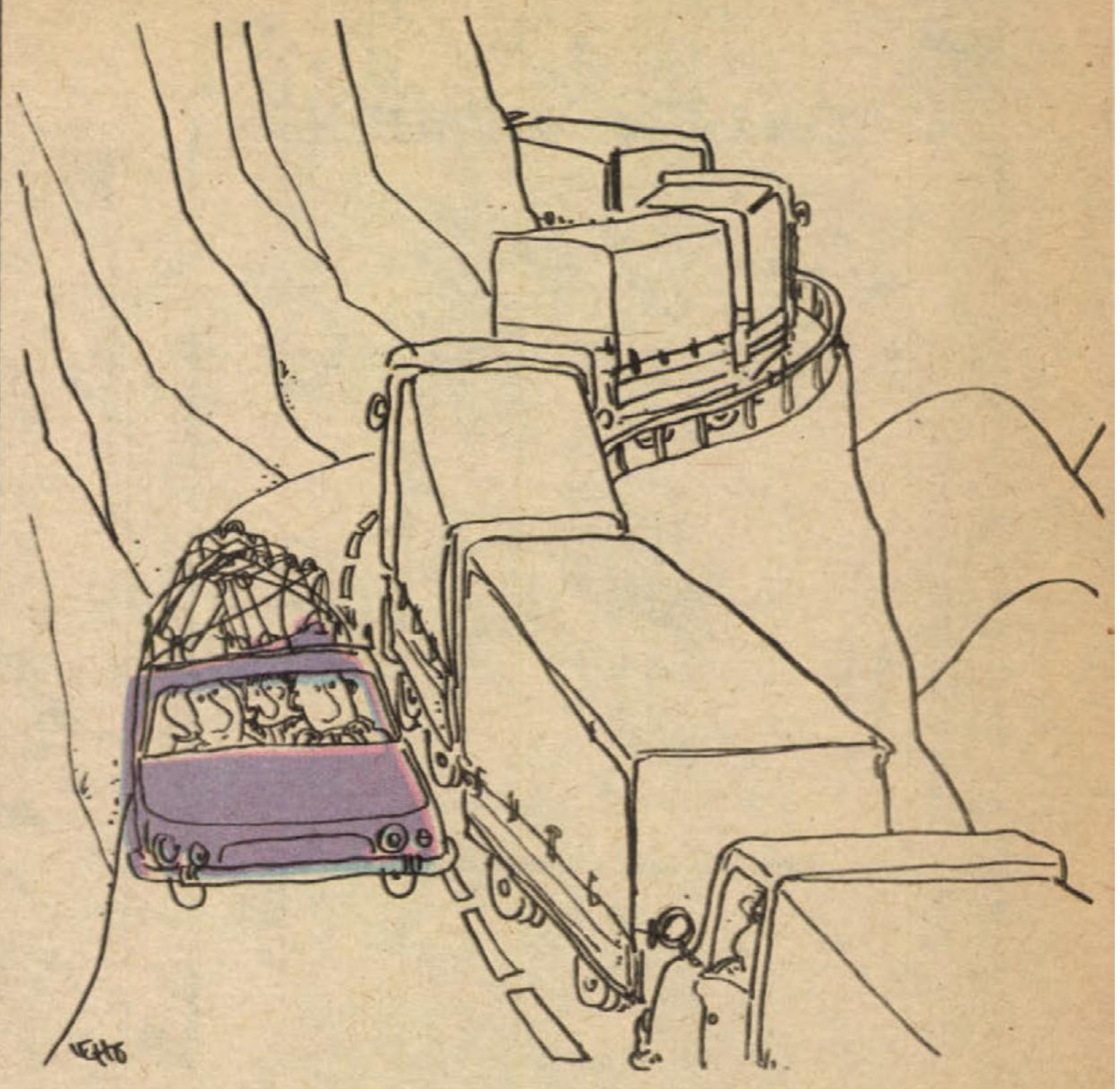
KISHATÁR-ÁTKELŐHELY

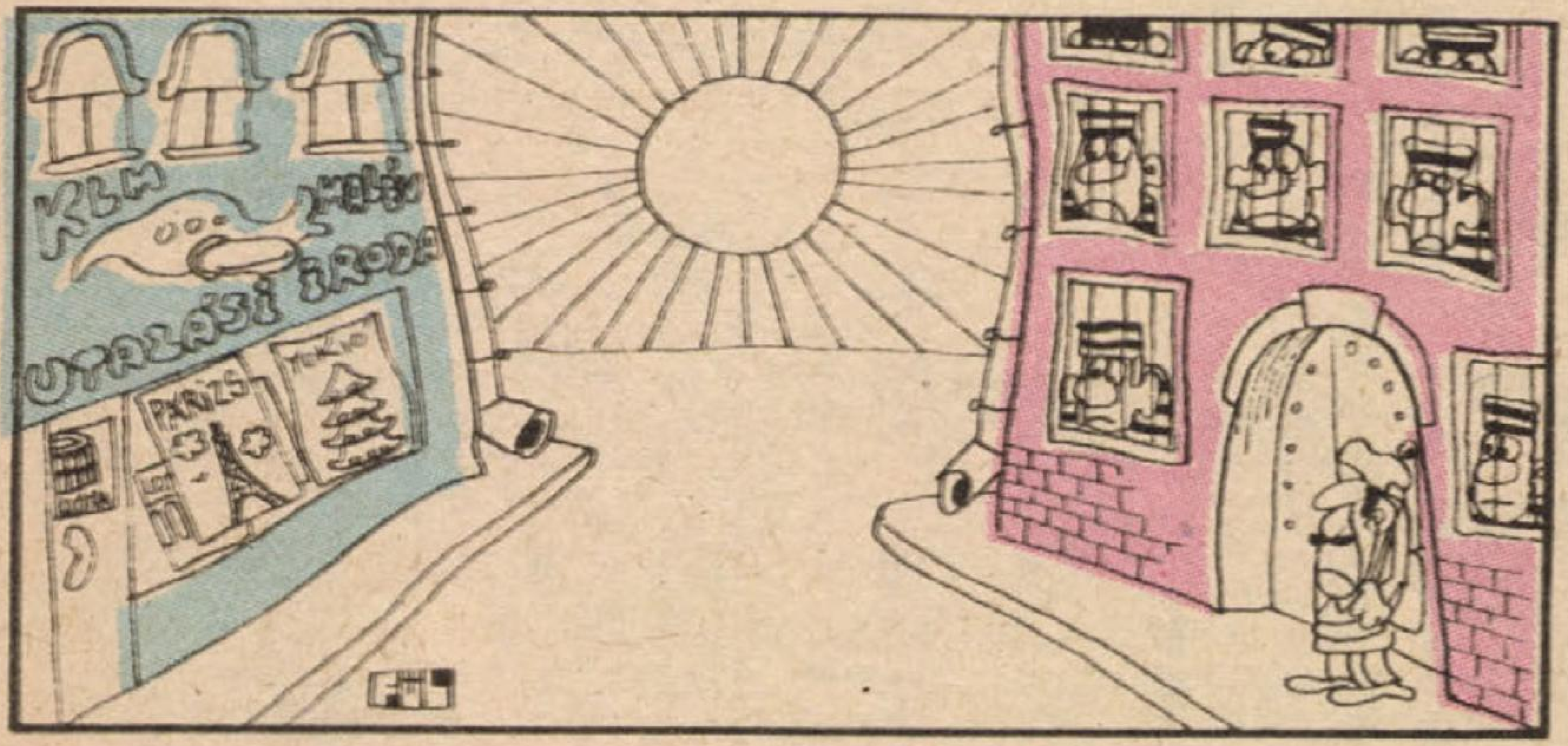


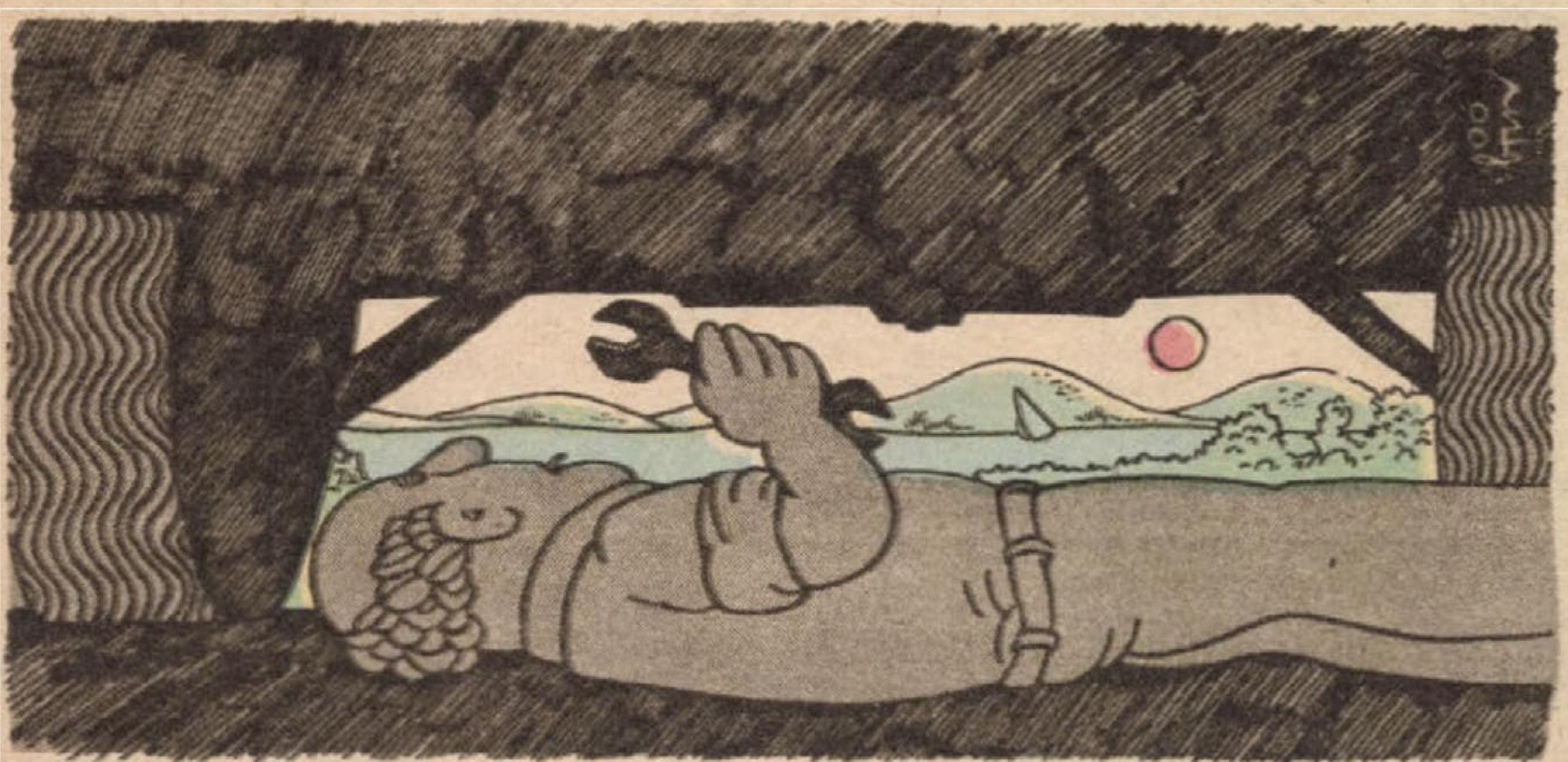
KÖZTISZTASÁG







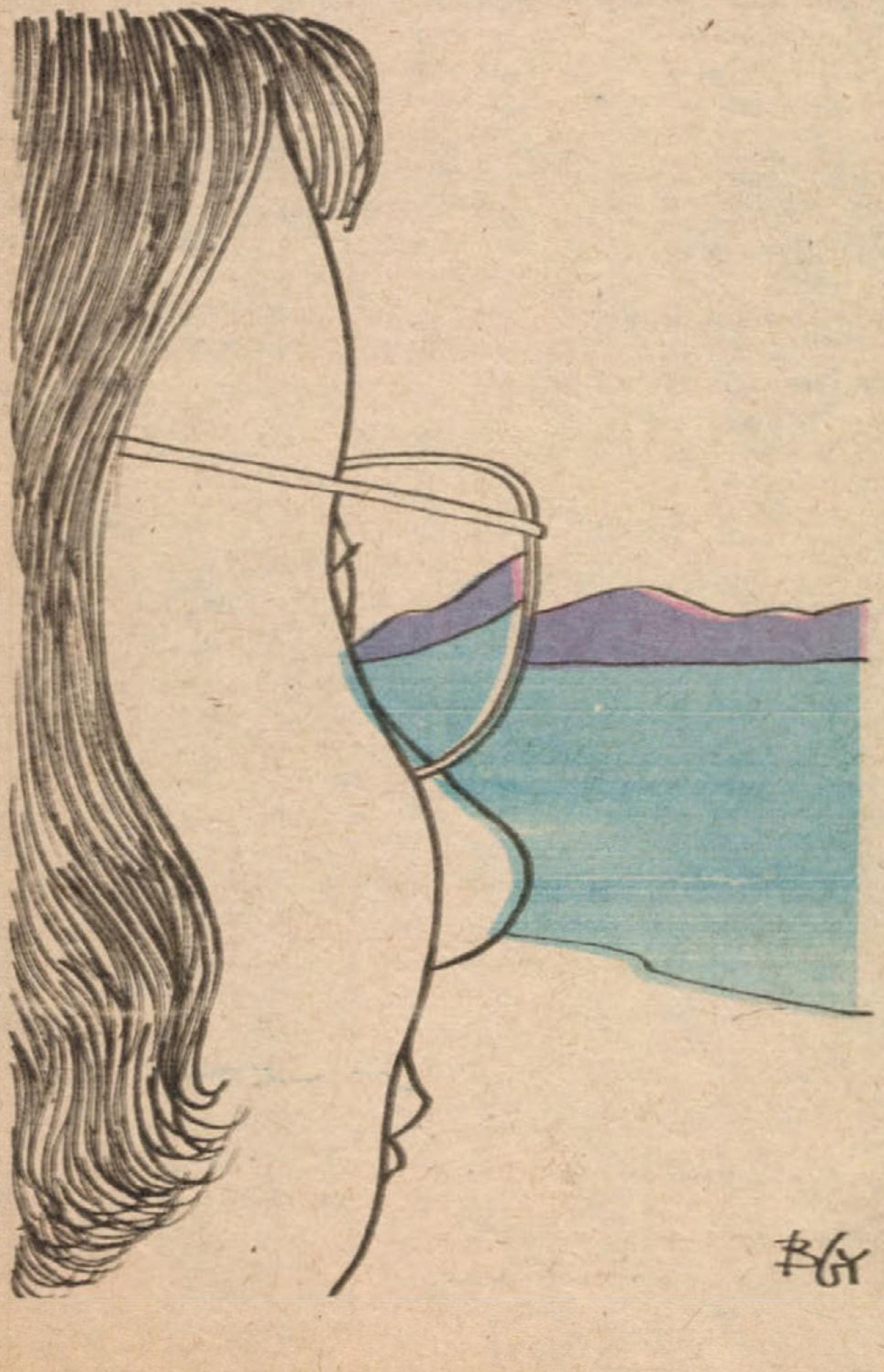


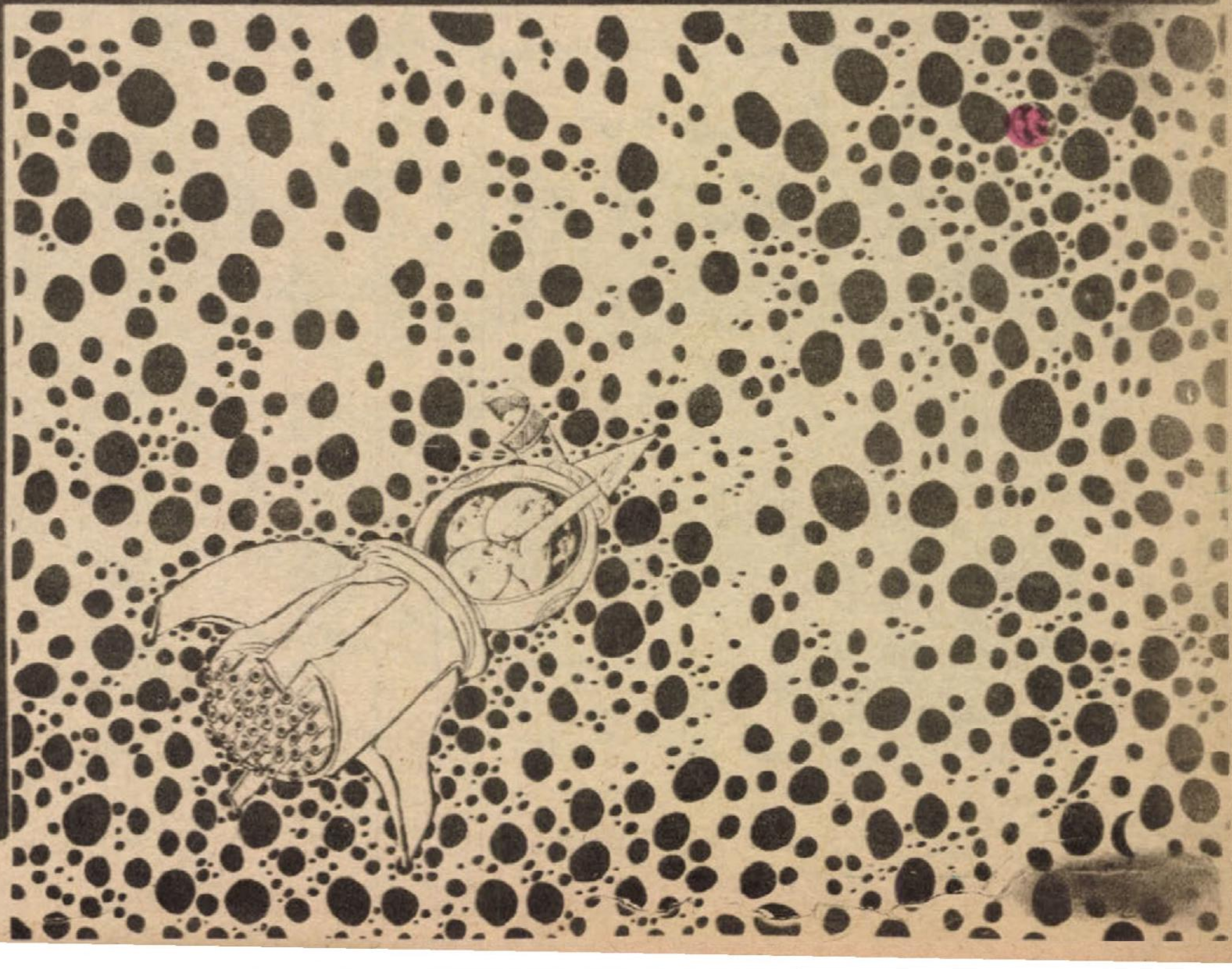




KILÁTÁS

HEGEDŰS, FÜLÖP, LEHOCZKI, BALÁZS-PIRI, SAJDIK, BRENNER, DALLOS





IMPORT HUMOR

BÁBJÁTÉK



ÁMOR KALANDJA



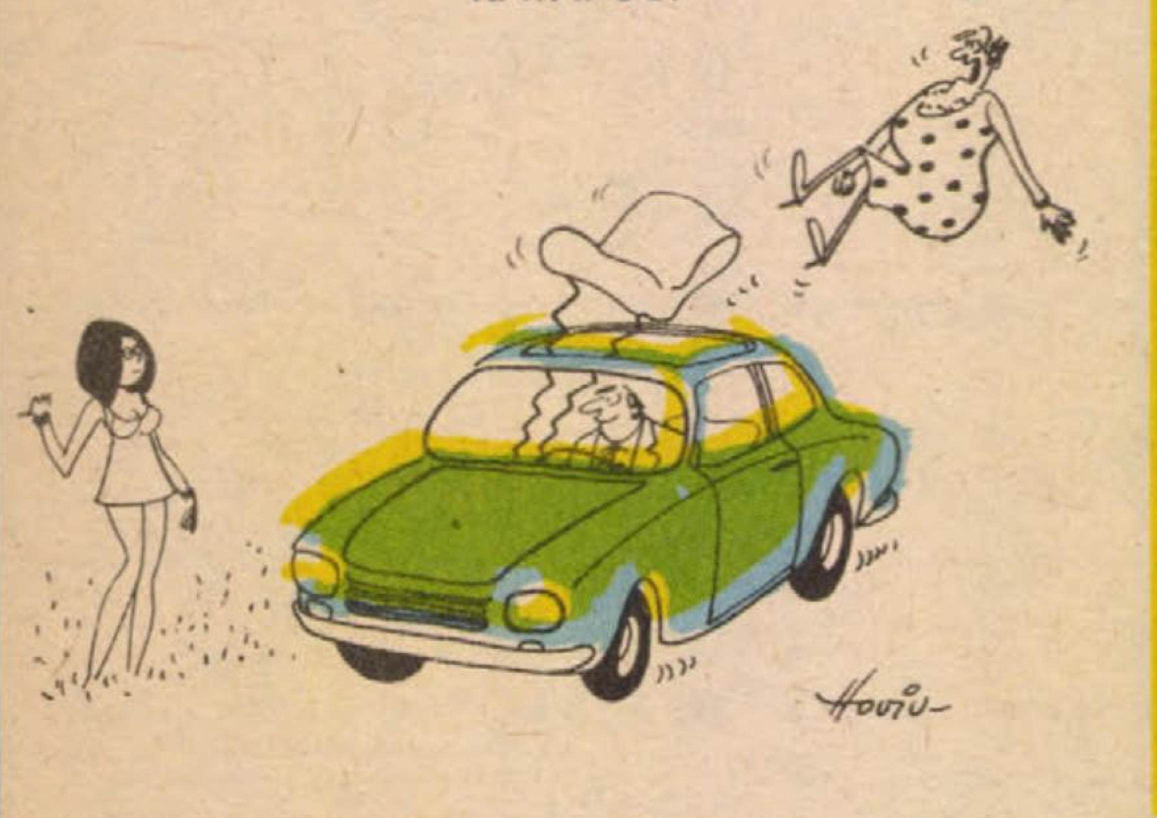


– Mit akar azzal a füstölővel, doktor úr, ennyire rosszul vagyok?

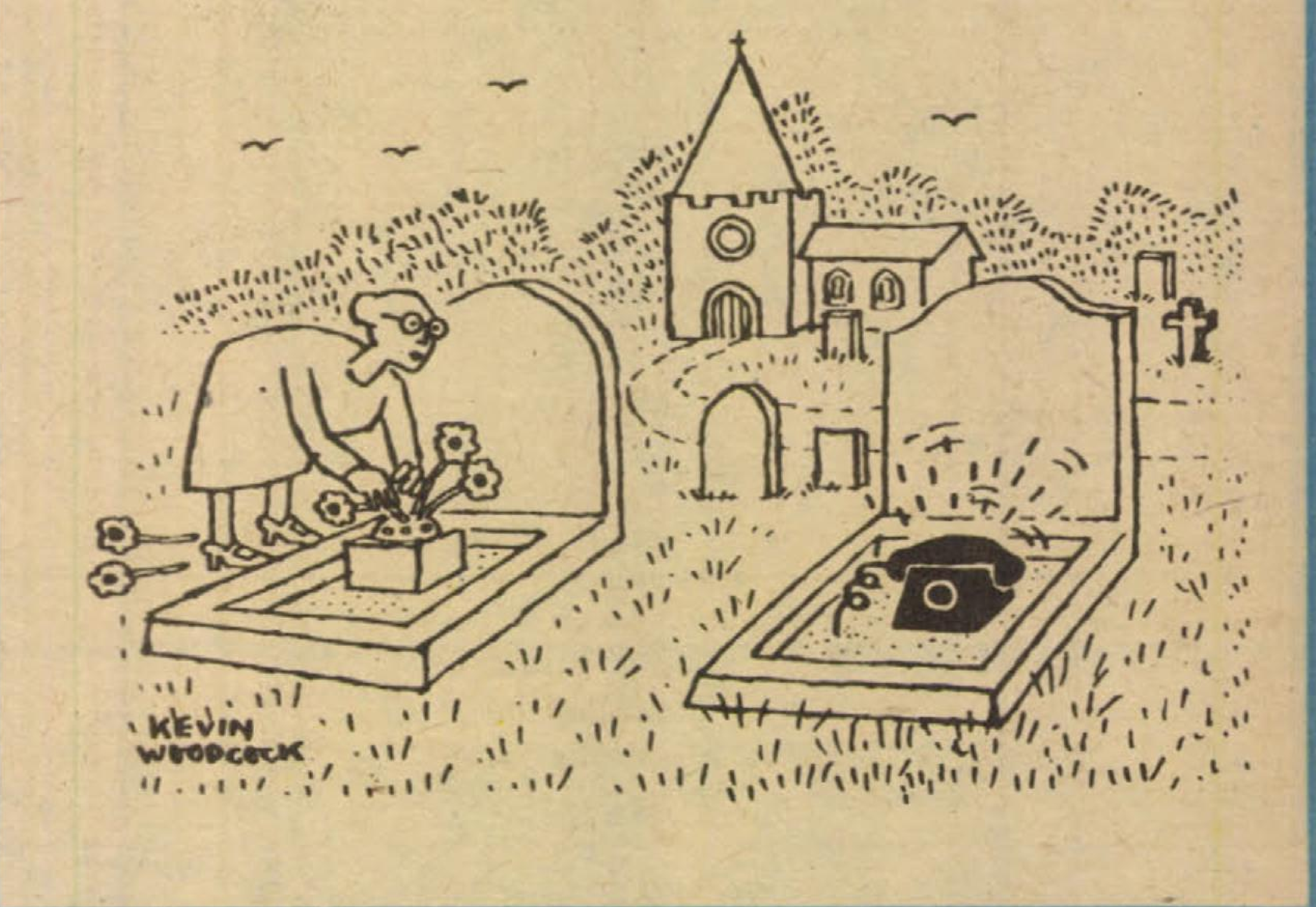
PEDANTÉRIA



KATAPULT



FONTOS EMBER



PÁLYAVÁLASZTÁS



– Szeretnénk, ha magad döntenéd el, hogy majdan a gyerekeid munkás, vagy értelmiségi származásúak legyenek-e.

KRÓNIKUS MUNKAERŐHIÁNY



Aszongyák

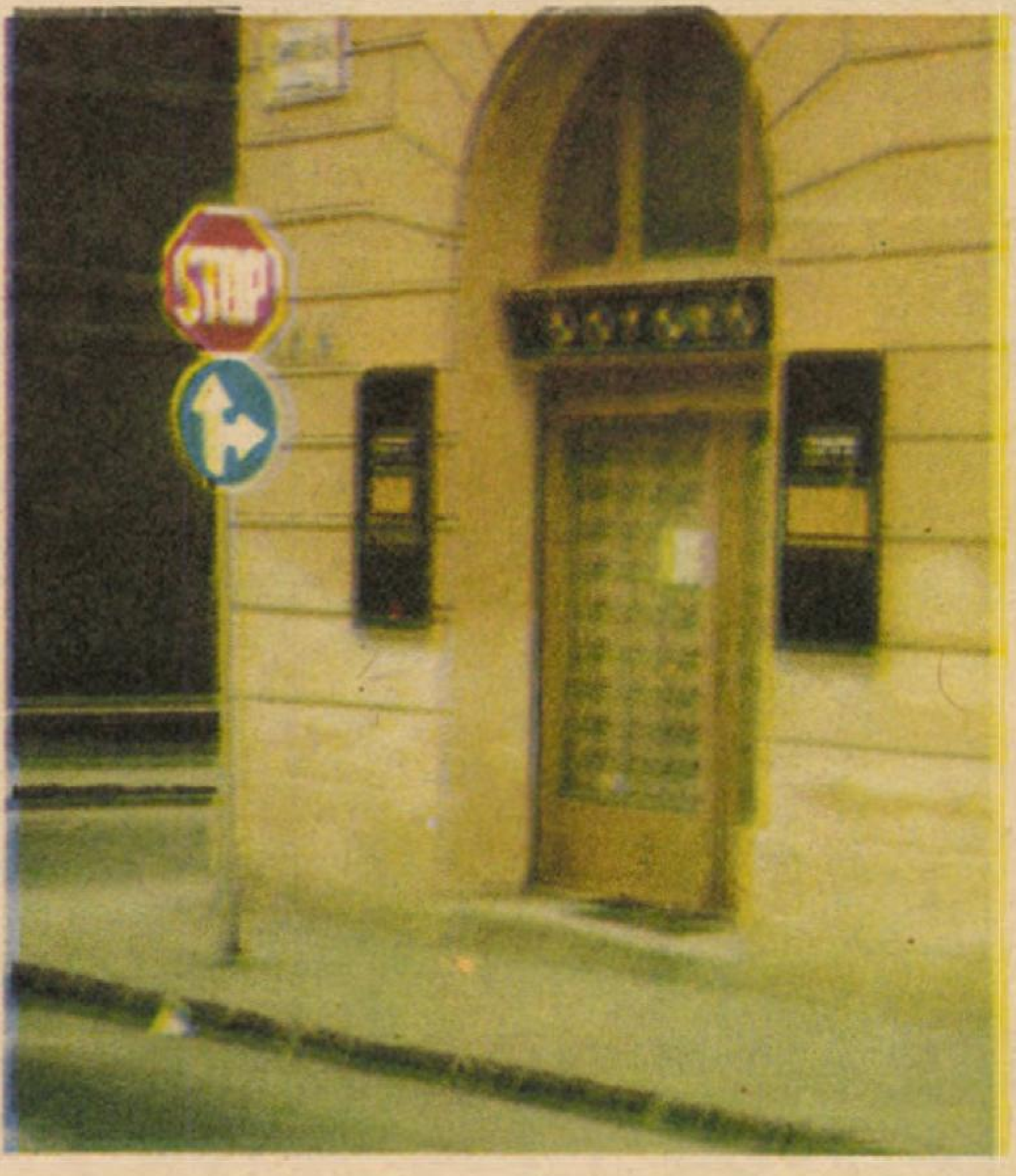
hogy a benzinárak állandó emelkedése miatt egyre népszerűbb a kerékpár az USA-ban. tavaly jóval több mint 9 millió kerékpárt vásároltak, s szakemberek becslése szerint 1980-ban már 11 millió új biciklit vesznek.

Kínos sértés, ha valakinek azt mondják, hogy egy kerékkel kevesebbje van, de még kínosabb, ha a gépkocsiról a kerékpárra áttért autótulajdonos maga kénytelen konstatálni, hogy nem is egy, hanem két kerékkel kevesebbje van, a vérmesebbek már arról ábrándoztak, hogy az autót kiszorítja majd a repülőgép, és íme, mi történt, a kiszorítás megkezdődött, de azt nem a repülőgép, hanem a kerékpár, a népszerűbb nevén bicajnak, sőt bringának becézett kerékpár eszközli, persze eddig is sok volt a — ha szabad így kifejezni magamat — biciklista lelkületű ember, a biciklista ugyanis felfelé hajlong, lefelé tapos, hogy ilyen legyen valaki, ahhoz nem kellett benzindrágaság, ezt a biciklimódszert élvezettel alkalmazták azok is, akik életükben nem ültek kerékpáron, ez csúnya, megvetendő dolog, ez a felfelé hajlongás és lefelé taposás, de könynyű nekem, lehet, hogy csak a szám, illetve a tollam jár, nincs kizárva, hogy ha módom lenne rá, magam is így csinálnám, ki lát bele saját magába, de hát szerencsére nincs módom rá, soha az életben nem volt egyetlen beosztottam se, de térjünk a tárgyra, az autótól a kerékpárig terjedő fejlődésre, illetve visszafejlődésre, ha így folytatódik, a kerékpár helyét is elfoglalja a ló vontatta egylóerős kocsi, a konflis, aztán majd így tovább lépünk vissza, jöhet az ökrösszekér.

Ökröt hozzá az élet számos relációjában lehet találni eleget.

(gergely)

TÜCSÖK és BOGÁR



Kötelező haladási irány?!

(Ledmicky László felvétele)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

bizonyítják: *eppen 2500 éves a klubmozgalom Európában.* Régi római klubok annyira összetartottak, hogy tagjaik részt vettek egymás temetésén is; de már a klubmozgalom első kétezer évében nyilvánvaló volt, hogy a klub:

Állapodjunk meg: ha eljössz a temetésemre, én is elmegyek a tiedre.

(A Magyar Ifjúságban észlelte Váradi István)

hogy csak a térképet nézi. Különben *ez a tantestület húsz éve van együtt.* Keveset talál ilyet az országban. Tizenkilenc pedagógus fele férfi. Itt telepedtünk meg. Építkeztünk. A tanács adott

Tehát van köztük egy hermafrodita is!

(A Magyar Hírlapban fedezte fel Cseresznyés Ferenc)

Csütörtökön, 1978. április 20-án

C. bérlet, 9. előadás **WAGNER:** **Kezdete 7 órakor**

D O N J U A N

Dalmű 2 részben. Szövegét Lorenzo da Ponte írta. Harsányi Zsolt nyomán Oberfrank Géza fordította.
A díszleteket Forray Gábor, a jelmezeket Márk Tivadar tervezte.
Karmester: Lukács Ervin. Rendezte: Békés András.

Tetszik tudni, Wagner a múlt héten fejezte be ezt az új operáját. És olyan jól sikerült, hogy Mozartot kilelte a sárga irigység.

(Az Operaház plakátján észlelte dr. Szentpétery Tibor, budapesti olvasónk)

KIHALLGATÁS

Olvasom, hogy az olasz terroristák úgynevezett Vörös Brigádjának egyik tagja, Christoforo Piancone, aki a börtön-kórházban fekszik, megtagadott minden vallomást a rendőrségnek, ugyanakkor interjú jelent meg vele két lapban is. Nyomban el is képzeltem, hogyan folyik egy ilyen rendőrségi kihallgatás.

Felügyelő: Kik a társaid Christoforo?

Christoforo: Nézze felügyelő úr, én magától egy árva vasat nem kapok semmiféle információért. Nem mondom, hogy nagy összeget kaptam ezektől a helyi lapoktól, de ahogyan a líra áll manapság, egészen tisztességes summa. Ha kíváncsi valamire, olvassa el az újságot.

Felügyelő: Nekünk is megvannak az eszközeink, hogy felnyissuk a szádat!

Christoforo: De nem olyanok, mint az International Tribune-nak. Most értesített az ügynököm, hogy svájci frankban fizetnek egy szép honoráriumot bizonyos érdekes adatokért. Délután jönnek ide az interjúért, pénteken már olvashatja is, ha olyan kíváncsi rá. Tud angolul?

Felügyelő: Nem.

Christoforo: Fordíttassa le és ne zaklasson a kérdéseivel. Elvégre ez kórház, mindjárt csöngetek a nővérnek, hogy kifáradtam.

Felügyelő: Christoforo, térj észre. Ha elmondod, hogyan jutottatok a fegyverekhez, megúszod egy könnyű büntetéssel.

Christoforo: Igen és mehetek vissza nyomorogni, azt nem! Ami pedig azt a fegyverdolgot illeti, arról sajnálattal nem árulhatok el semmit. (Jegyzeteiben lapozgat). Igen, ez ütközne a belga rádióval kötött szerződésemmel, ugyanis erre építik a rádiójátékot, amelynek társszerzője leszek.



Felügyelő: Lehetetlenség, hogy mindenkinek nyilatkozol és nekünk semmit!

Christoforo: Mit csináljak, felügyelő úr. Ön személy szerint rokonszenves nekem, de engem szigorú, kemény szerződés köt az angol televízióhoz, amely exkluzív interjút készít velem.

Felügyelő: Legalább annyit, ki pénzel benneteket?

Christoforo: Ha erről beszélnék, kiesne a legfontosabb dramaturgiai csomópont abból az amerikai filmből, amelyet életemről készítenek. Tudja mit, felügyelő úr, én is megértő ember vagyok, kérdezzen olyat, amire felelhetek is. Maga is jól jár, én is megszabadulok magától. Na?

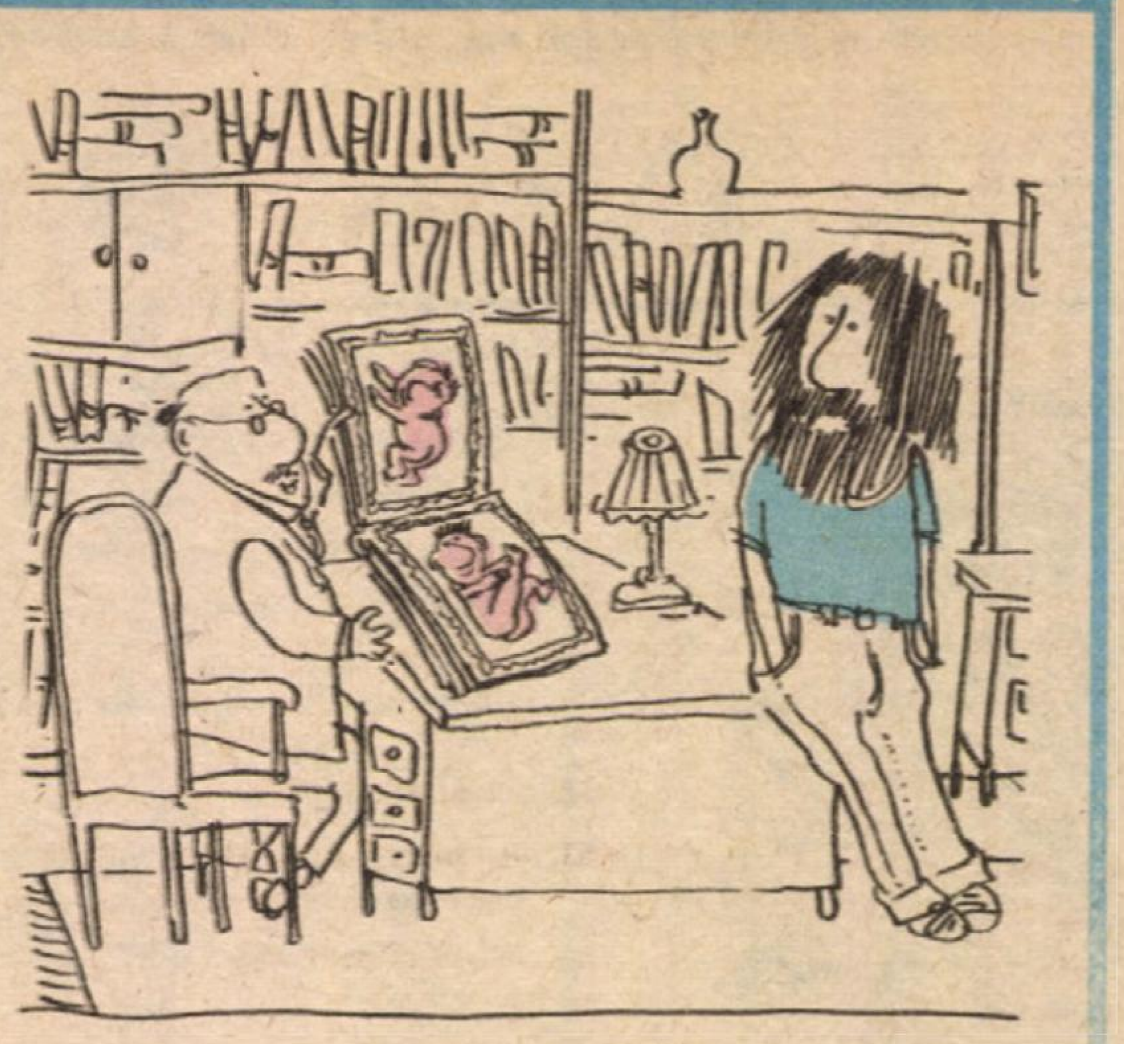
Felügyelő: Milyen a koszt itt a kórházban?

Christoforo: Vallomást akarok tenni! Ehetetlen! Ha többet akar tudni, olvassa el a jövő héten a Stockholms Tidningent!

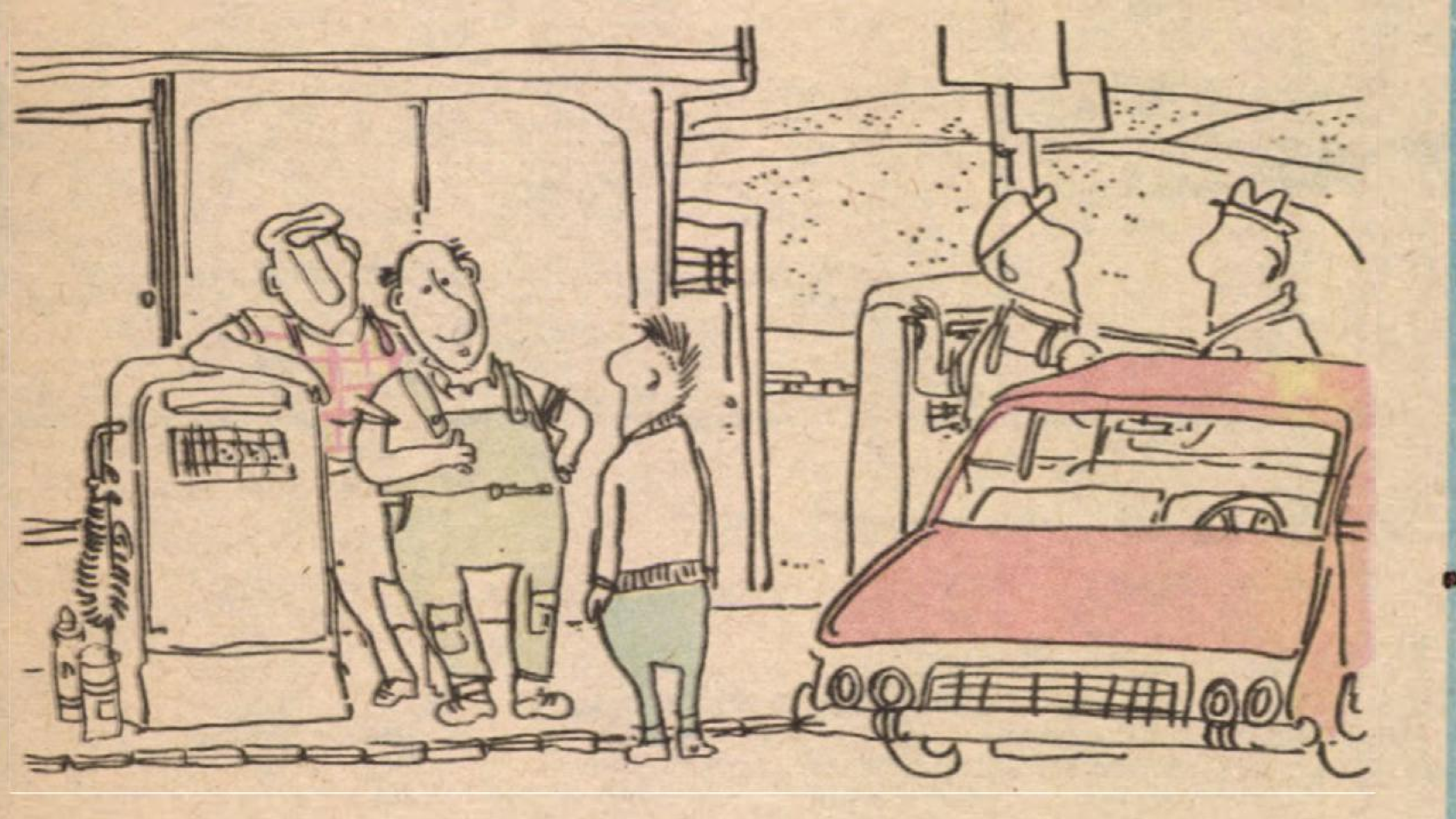
Tardos Péter

LEHOCZKI ISTVÁN:

Szülők és gyerekek

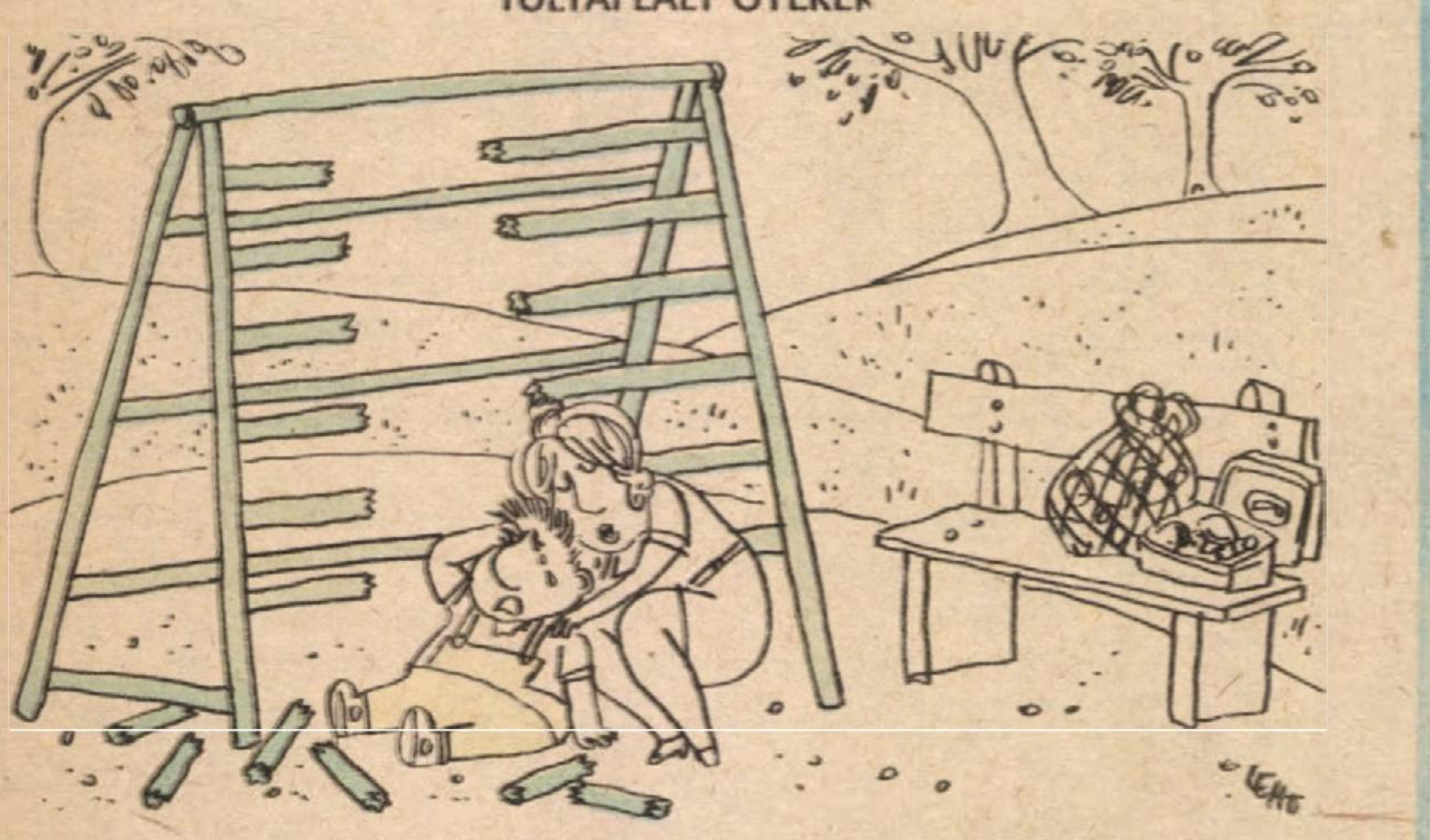


– Miért nem tudszt te most is ilyen aranyos lenni?!



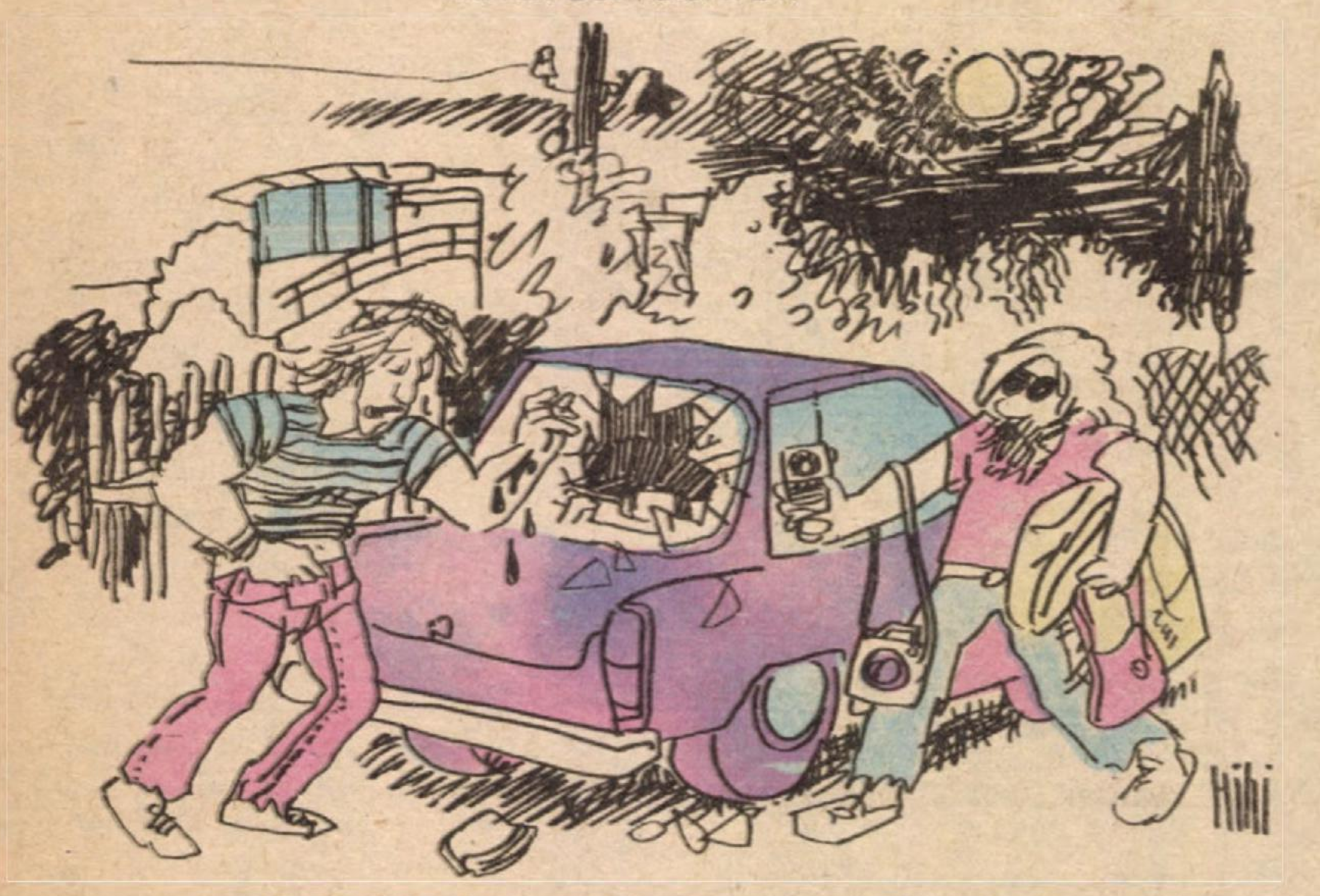
– Nyári munkára? Először is beviszed a központba az apád önéletrajzát...

TÚLTÁPLÁLT GYEREK



– Ne sírj már, Péterke, gyere, kapsz egy szalámis zsemlét!

AUTÓFOSZTOGATÓK



– Felháborító! Nincs egy kötszercsomag a kocsiban...

SZILÁNKOK

ABSZOLÚT BÜROKRATA

— Ragasszon egy ötvenforintos okmánybélyeget ide a bal sarokba, mert csak így tudom a kérvényt a papírkosárba dobni.

—o—

KÖZLEKEDÉSI BÍRÓSÁGON

— Engem az zavart meg, bíró úr, hogy a kerékpár teljesen szokatlan módon, kivilágítva jött velem szemben...

—o—

TILALOM

A kerületi tanácsülésen javasolták, hogy egyes pesti bérházakban nemcsak állatokat, hanem garázda embereket is tilos legyen tartani.

—o—

VÍZILABDA

Jól értesült sportkörökben hallottuk:

— A jövőben a vízilabda-mérkőzéseken a medencében nem lesz víz, hogy a bíró jobban megfigyelhesse a szabálytalanságokat.

—o—

JAVASLAT

A gyalogosok a jövőben csak éjjel egy és három óra között közlekedhessenek az utcán. Így bizonyára kevesebb lesz a gázolásos baleset.

—o—

ITALHAMISÍTÁS

A Külső Gázszag utcai italboltban súlyosan megkárosítják a fogyasztót. A nagyfröccsben két deci víz és egy deci víz található.

—o—

UNALOM

— Ezt a nőt is unja valaki? Lehetséges, de az unalomig vezető utat szívesen megtettem volna vele.

—o—

SZERELMESEK

— Szakítottunk! Nem akarlak látni többet! Kivéve a hétfőt, szerdát, pénteket.

—o—

STRANDDIVAT

Az idei nyáron a nudista strandokon ismét divat lesz az otthonhagyott kétrészes bikini.

—o—

FELHÍVÁS

Ezúton keressük azokat a szülőket, akik áruházunk gyermekmegőrzőjében hagyták ötéves Árpi nevű fiukat. Sürgősen jelentkezzenek, mert a gyerek az idén érettségizik.

Galambos Szilveszter

ÚJ HATÁRIDŐ



– Bízzunk benne, asszonyom, hogy mire a férjét kiengedik, már a saját lakásukban ápolhatja...



Új telefont szerelnek fel a lakásban. A nagymama első dolga, amikor egyedül marad otthon, hogy felhívja a központot:

— Kérem szépen, segítsenek rajtam, a telefonvezetékünk túlságosan hosszú és állandóan beleakadok. Húzzák egy kicsit maguk felé!

*

— Gyerekek — kérdi a tanító —, tudjátok-e, hogy a hegyen levő házakat miért fából építik?

— Azért — feleli Peti —, mert a kő kell a hegyépítéshez!

REKONSTRUKCIÓ





– Ha egy perccel előbb jön, elintéztem volna a többivel...

KEZDŐ JEGYÜZÉR



– Használt jegyet veszek!



– Hívjátok el a másik nagymamát, én nem leszek tovább cseléd!



Turistacsoport áll a Vezuv lábánál.

Az egyik turistanő nézelődés közben megjegyzi:

— Ez is a férjemre emlékeztet. Ő is enynyit füstölt.

*

— Elválok tőled — jelenti be a férj.

— Őrült vagy! Ilyen asszonyt mint én, sehol sem találsz.

— Éppen ebben reménykedem.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc

Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718

Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
78.2308/2-20 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.

Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

ISSN 0134–0611

GYÜMÖLCSBOLTBAN

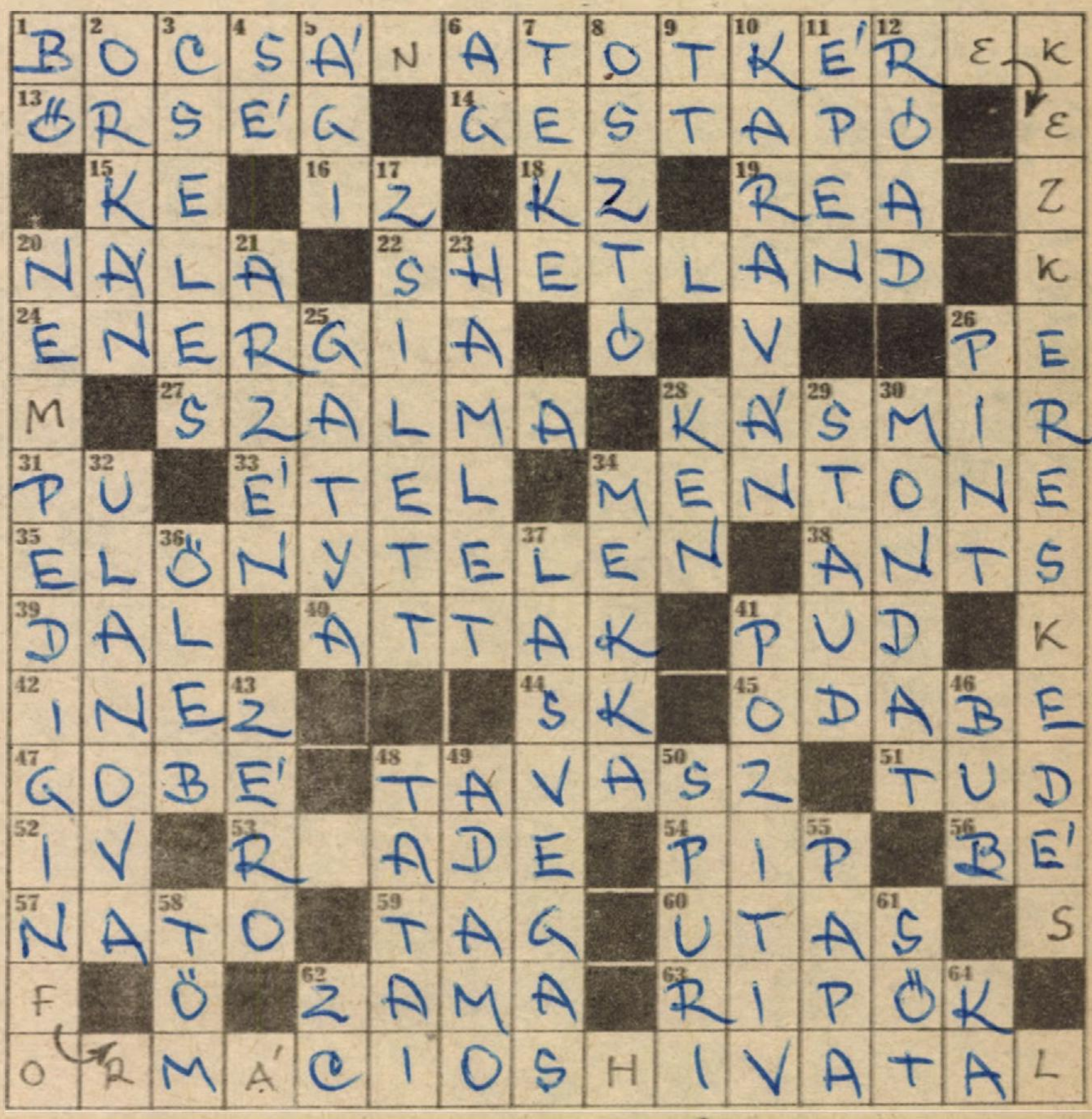
Párbeszéd egy vásárló és az eladó között: — Banán van? — Nincs. — Citrom van? — Elfogyott. — Narancs van? — Még nem hozták. — Hát akkor mi van? — Vízszintes 1 — függőleges 20. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb május 22-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Egy vidék neve hazánk délnyugati részén
14. A fasiszta Németország hírhedt rendőrsége
15. Kicsinyítő képző
16. Étel jellemzője
18. K. Z.
19. ... Silvia, Romulus és Remus anyja
20. Személyragos határozószó
22. Szigetcsoport az Atlanti óceánban (az angoloké)
24. Az anyag egyik alapvető tulajdonsága
26. A 11 függőleges közepe
27. Gabonafélék szára
28. Finom, vékony gyapjúszövet
31. Pályaudvar röv.
33. Táplálék
34. Híres tengermelléki üdülőhely Franciaországban. (Olasz nevén)
35. Nem kedvező, hátrányos
38. Ide pill...
39. Nóta
40. Roham, támadás
41. Orosz súlymérték
42. Spanyol női név
44. Saját kezűleg
45. Helyhatározószó
47. Furfangos székely ember
48. Évszak
51. Képes valamire
52. Papirosmérték
53. A portyázó ősmagyarok vereségének színhelye
54. Madárbetegség
56. B
57. Az Észak-Atlanti Szövetség
59. Szövetkezeti dolgozó
60. Járművel közlekedik
62. Okori város Afrikában, ahol Hannibal vereséget szenvedett
63. Szemtelen, pimasz

FÜGGŐLEGES

1. A nagy ruha
2. Tomboló szélvihar
3. Ravasz, fondorlatos
4. Község Vas megyében
5. Agneska
6. Az ezüst vegyjele
7. Sport
8. A kártyázók egyike
9. Azonos betűk
10. Sivatagi menet
11. Sértetlenül
12. Út — angolul
17. Borotválkozás kelléke
21. Halálos méreg
23. A dán királyfi
25. Férfi alsónemű
26. Régi űrmérték
28. Vajat a kenyérre...
29. Színháztörténész és színikritikus (Géza)
30. A beszéd legkisebb egysége
32. A szovjet balettművészet kiamagasló alakja
34. A mohamedánok szent városa
36. Kutyuska
37. Játékkaszinóiról híres amerikai város
41. Minden szám, ami a zérusnál nagyobb
43. Nulla
46. A fej teteje
48. Egy hazai szénmedence jelzője
49. Olasz dalénekes-sztár
50. Sejtelem, szimat — meghonosodott idegen szóval
55. Anyu férje
58. Belegyömöszöl
61. Ellentétes kötőszó
62. Z. C.
64. K. A.



VELŐS VÁLASZ

című rejtvényünk megfejtése:

„Meguntam már, hogy mindig a férjek jönnek énhozzám."

200—200 forintot nyert:

Farkas Marianne, 9700 Szombathely, Szűrcsapó u. 27.
Krasznai Pál, 1119 Bp. Hadak u. 4.
Varényi Andrea, 6723 Szeged, Űrhajós u. 6/a.

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

ÉVFORDULÓN

(1945. május 20-án jelent meg először a Ludas Matyi)

Brenner György rajza



A Népfront nevében Döbrögi uram koszorúz